

**Mluvené slovo
skrze
Williama Branhama**

ZJEVENÍ JEŽÍŠE KRISTA

Kázáno 4.12.1960
v Jeffersonville, Indiana, U.S.A.

„Mluvené Slovo je to originální semeno“

Zjevení Ježíše Krista

kázáno 4.12.1960 v Jeffersonville, USA

Můžete se posadit.

Myslím, že existuje výrok: „*Radoval jsem se, když mi bylo řečeno: Pojd'me do domu Páně.*“

Je nám líto, že nemáme dost míst k sedění pro všechny přítomné. Je možné, že v příštím týdnu přijde ještě více lidí, jakmile se o těchto shromážděních doslechnou.

Tato zvláštní shromáždění pořádně z toho důvodu, že mi Duch svatý položil na srdce důrazné varování, že církev má nyní tuto zvěst obdržet. Věřím, že to jsou nejdůležitější zvěsti Písma, neboť zjevují Krista v Jeho církvi v tomto čase.

Nikdo nemůže mít víru nebo vědět, co je třeba činit a kam jde, jediné že by měl něco, na čem by mohl své myšlenky a víru založit. Jestliže je nám v těchto posledních dnech v Písmu zjeven Kristus a také stav této doby, pak pro nás bude dobré zjistit, kde se nalézáme.

Je nám líto, že sál není větší, doufáme však, že jednoho dne budeme mít větší.

V uplynulých čtyřech dnech, zatímco jsem se důkladně zabýval historickou částí knihy Zjevení, jsem narazil na věci, o nichž jsem nikdy nevěděl, že se vůbec staly. Zanechalo to ve mně pocit, že po „Sedmi obdobích církve“ budu mít ještě celou sérii shromáždění, abych pravou církev porovnal s tou převrácenou z hlediska Písma a dějin. Měl jsem již jedno shromáždění, ve kterém jsme probrali pravý a nepravý vinný kmen, jak to nalézáme v Bibli.

Vynasnažíme se, abychom sem umístili více židlí, aby se všichni mohli posadit. Také do vedlejších místností dáme židle.

Každého z vás, kdo se opravdu o tyto věci zajímáte, prosím, přijďte pokaždé, abyste slyšeli ta vysvětlení. Odvážil jsem se o této mocné knize Zjevení, sedmi obdobích církve uvažovat, a spoléhám v uctivé bázni na Boha, že mi to zjeví během doby, kdy o tom budeme mluvit.

Historické údaje čerpám z knih, které sepsali znamenití historici. Ve své kanceláři mám asi pět nebo šest výkladů: „Dva Babylony“ od Hislopa, „Knihu mučedníků“ od Foxe, a jiné. K tomu mám ještě čtyři výklady o „Přednicejském koncilu“. Každá z těchto knih má přibližně 400 stránek. Nicejský koncil a celé dějiny budeme probírat. Až s tím budeme hotovi, napíšeme knihu o sedmi obdobích církve; k tomu budou použity magnetofonové záznamy. Pak to bude rozesláno do celého světa, neboť žijeme v posledních dnech. Jsme na konci času.

Nikdy předtím jsem tak jasně nechápal, kde se nacházíme, až při posledních volbách. Duch svatý mi to začal zjevovat, abych to správně zařadil a lidi varoval. Nestačí, abych to dělal jen v tomto sboru. Nemohu jednoduše sednout a napsat knihu. Na podiu prožívám inspiraci Ducha svatého, který je mezi věřícími a přichází na mne, aby mi pomohl. Ta kniha se mi bude psát lépe, když to natočím na magnetofonové pásky, neboť v nich je ta inspirace. Ovšem, ty knihy budou upraveny, neboť tady mluvíme o věcech, které v knize nebude možné uvést. Já se často opakuji, ale v knize to bude korigováno. Pokusíme se na pásky natočit pokud možno co nejvíce.

U vchodu jsou každý večer bratři s páskami, literaturou atd.

Je možné, že nebudu schopen všech sedm zvěstí církvím probrat v sedmi večerech, jak to máme v úmyslu ke cti Boží. Chtěli jsme probrat každý večer jedno období. V pondělí – Efez, v úterý – Smyrnu, ve středu – Pergamon, ve čtvrtek – Tyatiru, v pátek – Sardis, v sobotu – Filadelfii, v neděli dopoledne a večer – Laodiceu, období, ve kterém žijeme. Chtěl bych vás seznámit s dějinami originální církve, uvést spisovatele a historiky, anděly každého období, zvěsti pro ně a průběh církve až do našeho času.

Je to úžasné sledovat, jak každé zaslíbení Písma přesně souhlasí s dějinami. Včera večer mě to přemohlo. Četl jsem, až mi otekly oči. Když jsem vyšel ven, řekl jsem své ženě: „Nikdy se mi ani nezdálo, že by to tak mohlo být.“ Bylo to prostě mocné.

Již jsme oznámili, že nebudou žádné bohoslužby s uzdravováním, neboť bychom se chtěli zabývat proroctvími Bible. Vždyť jsme měli nedávno bohoslužbu s uzdravováním a opět je budeme mít, jakmile skončíme s těmito shromážděními.

Chtěl bych všechno jasně vyložit, aby si to každý zapamatoval. Může to být ostré. Tu a tam nás to může polapit a otrást námi. Ale jsem odpovědný jen za kázání Slova. Musím se striktně držet Slova. Pokud by při probírání církevních období padl na vaši denominaci nějaký stín, pak to není myšleno zle. Říkám jen to, co říká Písmo na základě zjevení, kterého se mi dostalo. Pokud míníte, že jsem v nepravu, pak se na mne nehněvejte. Modlete se za mne, aby mi Bůh ukázal to správné, neboť bych chtěl jen to správné. V jiném případě jsem si vědom odpovědnosti, jakou v takovém shromáždění mám, když lidi vyučuji. Duch svatý mě za to, co říkám na podiu, povede k zodpovědnosti. A tak se ve vsí bázni přibližujeme k těmto věcem.

Jinde bych o tom mluvit nemohl, protože je to vyučující. V evangelizačních shromážděních každý zastává vlastní ideu a názor. Tak to bylo ve všech dobách. Všichni mají vlastní sbory a věří tomu, co učí jejich kostel. Nechtěl bych v jiném

sboru mluvit o tom, co by odporovalo jejich učení. Vždycky jsem se snažil všechno jasně vyložit.

Jestliže se nějaký katolík spoléhá na katolický kostel z důvodu svého spasení, tak je ztracen. Jestliže se baptista spolehne na svůj sbor, je ztracen. Jestliže je letničím, a své spasení učiní závislé na letničním sboru, je ztracen. Tak je tomu se všemi sbory. Jestliže však někdo vážně ve víře spočine na skutku Ježíše Krista na Golgatě, je zachráněn. Ať již náležíte ke kterémukoliv sboru, jste zachráněni vírou z milosti.

Někdy hledím zpět, a myslím na naši malou budovu, kterou jsme před mnohými lety postavili ze starých cementových tvárníc. Pro nás je to svaté místo. Nevidíme rádi, že tu něco budeme muset změnit, neboť Bůh se tady s námi potkával od samého počátku, když jsme zde ještě neměli ani podlahu. Nyní již všechno zchátralo, a máme v úmyslu tento sál rozšířit.

Cítím, když se vracím z misijního pole, kde bratry těmi zvěstmi nechci zranit, že zde na svém podiu mám právo své přesvědčení vyjádřit. Pokud nyní namítáte, že jste byli jinak vyučeni, pak chceme pozvat všechny, kdo chtějí přijít. Vidíte, tady v kapli nás nikdo nepodporuje nebo nepodpírá. Kdokoli by chtěl, je vítán. Jen všichni přijďte. Vyzývám vás, abyste si do každého shromáždění vzali Bibli, tužku a papír.

Všechny knihy a výklady jsem s sebou nemohl vzít. Proto jsem si udělal poznámky, které se týkají historie atd. Pokud se to ale týká Písma, budeme to číst přímo z Bible. Pochází-li nějaká informace z některé dějepisné knihy nebo výkladu, pak oznámím, kdo byl ten historik a co napsal. V té knize to je podrobně popsáno.

Pokusíme se začínat včas, abychom vás také mohli včas propustit. Budeme mít shromáždění osm dní, počínaje nedělí až do příští neděle.

Dnes ráno začnu s první kapitolou Zjevení. Zjevení je rozděleno na tři části. V následujících osmi dnech se budeme důkladně zabývat prvními třemi kapitolami. Jediným obdobím církve bychom se mohli zabývat celý měsíc, ale můžeme se dotknout jen vrcholných bodů. V knize se potom budeme podrobnostmi zabývat více.

Nuže, první tři kapitoly Zjevení se týkají církve. Pak nastane vzetí církve-Nevěsty. Ve Zj.1-3 se mluví o církvi. Od 4. kapitoly až po 19. čteme o Izraeli jako o národě a od 19. kapitoly až po 22. o obou společně. Mezitím je řeč o ranách a koflicích hněvu až ke konci všeho. Vidíte, jsou to tři úseky. Nyní probereme první tři kapitoly, v nichž se pojednává o církvi, a také o církevním období, ve kterém žijeme.

Nejprve to bude trochu suché, ale musíme se vrátit k začátku, abychom položili základ. Modlil jsem se a důkladně se tím zabýval, a učinil jsem všechno, abych skrze pomazání Ducha řekl všechno tak, aby tomu každý rozuměl. Jestliže to poznáte, budete osvíceni a přijdete Kristu blíže, neboť žijeme v konečném čase.

Je to něco nádherného studovat tu historii a vyhledávat, kdy začalo nějaké období církve, kdy to odbočilo a jak se to stalo. To nenápadné Boží semeno zůstávalo zachováno přes všechna období, přestože někdy skoro vyhaslo.

Zítرا večer budeme mít na tabuli přehlednou kresbu, abychom to lépe znázornili.

Dříve než budu pokračovat, chtěl bych něco říci, abyste pochopili začátek církve a učení apoštolů, jak ustanovili ta základní učení Bible. Potom, co zde již apoštolové nebyli, církev od pravého a pravdivého učení odbočila. Později se vzdálili ještě více. Z církve se stal vlažný kostel.

Chtěl bych před každým směrem víry s respektem vyjádřit následující: Ta Duchem naplněná církev byla od počátku vždy tou pravou a pravdivou letniční církví. Je pravda, že Bůh Svoji církev zachoval. Často jsem se ptal, proč Ježíš poznamenal: „*Neboj se, ty malé stádečko, neboť Otcí se zalíbilo dáti vám království.*“ Ale nyní tomu rozumím.

V posledním týdnu jsme měli ve Shreveportu v Louisianě největší duchovní shromáždění, jaké jsem kdy ve svém životě měl. Nedávno jsem měl dva dny dovolené, a jel jsem s bratrem Woodem, jedním ze starších sboru, do Kentucky na hon. Šli jsme do lesa, a já jsem zastřelil veverka. Potom jsem čekal, neboť tudy právě procházel někdo s několika psy. Řekl jsem: „Počkám, až veverky vylezou ze svých úkrytů a polezou po stromech“, neboť se schovaly do svých děr. Poznamenal jsem: „Budu tu na ně čekat až vylezou.“ Byla zima a mrzlo. Uši jsem měl červené od ostrého větru, který vanul údolím. Řekl jsem si, že počkám, až se veverky opět objeví.

Sotva jsem se posadil, mluvil ke mně Duch svatý: „Vstaň a jdi na místo zvané ‚sportovcova rokle‘ a tam budu s tebou mluvit.“ Potom jsem dorazil na to místo, které jsem tak sám pojmenoval. Jednou jsem tam spatřil na jediném stromě šestnáct veverek. Zastřelil jsem povolený počet, a ostatní nechal běžet. Duch svatý ke mně mluvil: „Jdi na místo, které jsi nazval roklí sportovce!“ Ne On, ale já jsem to tak nazval.

Když jsem tam došel, posadil jsem se pod světlým dubem, a čekal asi půl hodiny, aniž by se cokoliv stalo. Padl jsem k zemi na tvář a vztáhl jsem ruce. Tehdy ke mně mluvil. Když se to stalo, otevřel mi Slovo, tu část Písma, o které dnes ráno budeme mluvit. Tak jsem to nikdy ve svém životě neviděl.

Potom jsem jel do Shreveportu. Tam byla jedna žena, při níž se projevovaly duchovní dary. Jmenuje se paní Schraderová. Před mnoha lety, když se Anděl Páně se mnou potkal poprvé tam u řeky a zjevil se mi v tom světle, řekl mi několik slov. O jedenáct let později, když jsem přišel do shromáždění, povstala jedna malá žena, mluvila v jazycích, a dala výklad. Bylo to slovo za slovem totéž, co mi ten Anděl řekl tehdy.

Když jsem vstoupil do sálu „Life Tabernacle“ ve Shreveportu, přiměl Duch svatý tutéž malou ženu k opakování toho, co mi řekl tam nahoře v horách. Duch působil, dal výklad a předem řekl skrze zjevení a proctví věci, které se následujícího večera měly ve shromáždění stát. Ani jednou to nebylo falešné.

Předtím vstala jedna malá žena z baptistického sboru a přišla, aniž by věděla, co má činit. Stála uprostřed sálu, když na ni přišel Duch svatý. Začala mluvit v jazycích. Tato žena z ‚Prvního baptistického sboru‘ ve Shreveportu nevěděla, co dělala. Ještě než k tomu mohla něco říci, dal Duch svatý výklad s tím: „TAK PRAVÍ PÁN! Během tří měsíců bude Duch, který spočíval na Mojžíšovi a Eliášovi - Duch Kristův, působit v této kapli.“ To se také stalo.

Jeden muž z baptistického sboru v Meridianu, v Mississippi, chtěl otevřít ledničku, aby si z ní něco vyndal. Vtom na něho přišel Duch Boží. Mluvil v jazycích, aniž by věděl, co dělá. Než mohl pochopit, co se stalo, přišel na něho opět Duch svatý a řekl: „Vrať se do Shreveportu v Louisianě. Tam ti řekne Můj služebník, co máš dělat!“ Když přišel, řekl: „Já tomu nerozumím. Něco takového se mi ještě nikdy předtím nestalo.“ Ó, žijeme v posledních dnech krátce před příchodem Páně.

Malý sbor, ta letniční skupina, byla vždy v menšině. Nemám na mysli letniční hnutí jako denominaci. Ji nemíním, ale lidi, kteří měli letniční prožití. Letnice nejsou organizace, ale prožití, které je pro všechny, ať pro katolíka, žida, metodistu, baptistu nebo kohokoliv. Necht' přijdou všichni, neboť to prožití je pro každého. Bůh se nezabývá denominacemi. Mluví k jednotlivcům ze všech národů. To slovo: „Kdo chce!“, se vztahuje na všechny, ať bílé, černé, žluté, hnědé, metodisty, baptisty, protestanty nebo katolíky. Všichni mohou přijít. Jsem tak rád, že On to zařídil tak, že může přijít každý.

Jeden muž řekl: „Z toho mám velikou radost, neboť kdyby volal jen mé jméno nebo řekl: ‚Ať přijde William Branham!‘, - možná, že je více těch, kteří se jmenují stejně. Ale když řekl: ‚Kdo chce!‘, věděl jsem, že do toho zahrnul i mne.“ Všichni jsme tím míněni. „Kdo chce, přijď!“

Vím, že mnoho lidí je ubytováno v hotelech a motelech. Přišli sem z celého světa. Jsou tu z Irska a jiných zemí, kteří si přejí rozhovor. Nemohu těm prosbám tentokrát vyhovět, neboť bych chtěl všechen čas cele věnovat shromážděním. To

chápete. Když se jindy vracívám z cest, mohu sloužit těm, kteří si přejí pohovor. Ale nyní je musíme nechat odejít.

Chtěl bych ještě něco říci, než budeme pokračovat s probíráním. Letniční církev byla od samého počátku. Šla kupředu pod mocí Ducha, a skrze to byly napsány Skutky apoštolů. V druhém kole zvolnila, a stala se formální. V dalším období strnula ještě více. To malé semeno z Letnic, ti duchovně smýšlející šli kupředu. Muselo vejít do temného období. Asi 1400 let trvalo zlé pronásledování. Malá letniční skupina byla během toho času zachována. Neptejte se mě, jak mohla přežít. Za tím mohla být jen ruka Boží.

Byli přibíjeni na kůly a štváli na ně psy. Ti je trhali a než skonali, vytahali jim z těla vnitřnosti. Ženám uřezávali prsy a nechávali je vykrváct. Z nastávajících matek vzali ty děti, a házeli je prasatům, a ony musely přihlížet. To dělali ti, kteří předstírali, že jsou křesťany. Ale Ježíš řekl: „*Budou vás proklínat; ano, přijde hodina, kdy každý, kdo vás zabije, bude myslet, že Bohu přináší obětní dar.*“

Tyto věci se vloudily i do dalších období, než byly odhaleny. Prostřednictvím reformace církev nově vzešla. Ale stále znovu odbočovali a vzdalovali se od Ducha. Stále, až do tohoto posledního období, se odvraceli od působení Ducha. Nyní jsou připraveni se sjednotit, aby zformovali obraz šelmy. Ale Duch svatý bude přebývat v srdcích té malé skupiny tak dlouho, dokud Ježíš nepřijde. Tak to musí být.

Budeme všechno natáčet a dokážeme z dějin, že to tak je. To si můžete sami přečíst a uvidíte, co Bible říká. Ó, nechtěli bychom to poslouchat jen jako přednášku, ale přijmeme to jako vážné varování Ducha svatého, a dnem i nocí se budeme modlit. Nedejte se ničím odradit od modlitby.

Budeme sledovat životy těchto velkých mužů, abychom ukázali, jak se obětovali. Potom poznáte, jak málo jste učinili vy sami. Mnohdy jsem zahanben, že všechno bereme na lehkou váhu, a oni to měli tak těžké. Pavel říká u Žid.11, že chodili v ovčích a kozích kůžích, ve strádání, útrapách a bylo s nimi zle zacházeno. Jaké bude jednou naše svědectví v porovnání s jejich? My musíme mít všechno tak krásné.

Nuže, než tu Knihu otevřeme, povstaneme s úctou k modlitbě. S upřímným srdcem se chceme Bohu modlit.

Pane Bože, Stvořiteli nebe a Země, Dárce věčného života a všech dobrých a dokonalých darů. Prosíme Tě, Pane, odpusť všechnu naši lhostejnost a hříchy a přestoupení proti Tobě, proti sobě navzájem a proti našemu bližnímu. Nechť tento krátký čas našeho shromáždění není jen pro vzdělání naší duše, ale osvítil nás v takovém mocném způsobu, že bychom byli inspirováni říci to jiným. Kéž je to

čas nového posvěcení. Spojení s celým tělem Ježíše Krista vidíme přípravu pro vytržení.

Bože, náš Otče, nezáleží na mých pocitech, neboť vím, že Tvůj služebník, ale také všichni ostatní služebníci, nebyli hodni tohoto velikého úkolu. Poznáváme, jak velcí byli ti muži v minulosti. Pokoušeli se toto veliké zjevení obdržet a učit to. Poznáváme, že jsme ještě nehodnější než oni. Ale Ty jsi naše všechno.

Nebeský Otče, prosím, abys během této doby učinil něco zvláštního. Necht' má Duch svatý první místo v každém srdci. Obřež rty mluvícího a uši slyšících. Když všechno pomine, zůstaneme Tobě posvěceni. Překračujeme práh tohoto domu a říkáme si: „Bylo dobré být tady. Duch svatý k nám mluvil, když jsme tam seděli. Nyní jsme rozhodnutí učinit, co můžeme, zatímco svítí večerní světlo.“ Dej to, Pane. Necht' se mužům a ženám dostane v těchto shromážděních nového povzbuzení. Probud' nositele darů s darem mluvení jazyka a jeho výkladu. Dej dar prorocství. Probud' kazatele, pastýře, evangelisty atd., aby církev byla vzdělána. Povol' misionáře, aby toto nádherné evangelium šířili venku. Ať jde Slovo kamkoli, necht' padne na půdu úrodnou a přinese stoprocentní úrodu, neboť věříme, že žijeme na konci věků a čas se chýlí ke konci. Dej tyto věci, Otče. Pane, pomoz obzvláště mně, neboť to v tomto čase potřebuji. Proto Tě prosím, zatímco se Ti v tomto shromáždění posvěcují ve jménu Ježíše Krista. Amen.

(Jedna sestra mluví v jazycích. Jiný bratr vykládá.)

Všemohoucí Bože, který jsi vzkřísil Ježíše z mrtvých, jsme tak rádi, když víme, že Tvůj Duch vládne v našem středu. ON je vždy pravdivý. Nikdy v Něm není nepravé slovo. Otče, potvrzuj tedy nadále Své Slovo, zatímco je budeme ke Tvé cti číst. Necht' je každé srdce, jak již bylo řečeno, připravené a čekající, neboť něco vzejde. Možná, že se lidé nechají naposledy varovat a od věcí, které dělají, se obrátí na pravou cestu. Děkujeme Ti, svatý Bože, ve jménu Tvého Syna, Pána Ježíše. Amen.

Přečteme nyní první tři verše první kapitoly Zjevení.

Zjevení Ježíše Krista, které dal jemu Bůh, aby ukázal služebníkům svým, které věci měly by se díti brzo, on pak zjevil, poslav je skrze anděla svého služebníku svému Janovi.

Který osvědčil slovo Boží, a svědectví Jezukristovo, a cokoli viděl.

Blahoslavený, kdo čte, i ti, kteří slyší slov prorocství tohoto, a ostržhají toho, co napsáno je v něm; nebo čas je blízko.

Jak jsem již řekl, chtěli bychom se pokusit tuto Knihu probrat na základě dějin. Bylo to adresováno sedmi andělům v sedmi různých epochách křesťanského období, které začalo ve dnech apoštolů, a trvá až do příchodu Pána. Ta období následují za sebou, začínají nanebevstoupením Pána, trvají až do Jeho návratu.

Duchovní stav každého období církve byl popsán, takže každé z nich může být pozorováno prostřednictvím biblických a duchovních promluv. V době, kdy mluví Duch, se může každé období samo posuzovat. V každé epoše se zrodil pravý vinný kmen Kristův, moudré panny, a také naroubovaný vinný kmen, bláznivé panny.

Dějepisec se shodují v tom, že Jan poslední léta svého života strávil v Efezu, a tam také zemřel. Knihu „Zjevení“ psal na ostrově Patmos. Není to jeho životopis, ale dějiny Krista v církevních obdobích. V prorockých výročích se nejednalo o něho, ale o vyvýšení Pána. Nebylo to zjevení Janovo, ale zjevení Ježíše Krista, našeho Pána. Je to poslední kniha Nového zákona, a hovoří o počátku a konci časového rozpětí evangelia. V tom se učitelé Bible shodují.

Ta poselství „sedmi sborům“ prorocky odkazují na budoucí období. Pavel psal o životě a slávě církve ve své době. Jan ale psal o životě a slávě sedmi budoucích církví. Jan adresoval dopisy sedmi pastýřům nebo zvěstovatelům a všem, kteří službou sedmi andělů dospějí k víře.

Nyní ke knize Zjevení. První kapitola obsahuje následující:

První verš mluví sám za sebe. Je to zjevení Ježíše Krista.

Druhý verš svědčí, že pisatelem a služebníkem je Jan.

Ve třetím je vysloveno požehnání.

Ve verších 4-6 je pozdrav církvi.

Pak následuje oznámení.

V 8. verši čteme o vyvýšeném Božství Ježíše Krista.

Ve verších 9-20 je popsáno vidění na Patmu.

Verše 13-15 popisují sedminásobné představení Jeho bytosti v oslaveném stavu po blahoslaveném vzkříšení. Tím oslovením je popsán Jeho charakter. „*Zjevení Ježíše Krista.*“

Tohle není zjevení Janovo, ale zjevení Ježíše Krista, Syna Božího. Řecké slovo pro zjevení je „apokalypsé“ a znamená odhalení. Zkoumal jsem význam tohoto slova. Vztahuje se to na sochaře, který vytvoří sochu a zahalí ji závojem. Pak jej odstraní a ukáže, co je pod ním skryto. To je odhalení.

Tato kniha není jen odhalením osoby Ježíše Krista. Je to popis Jeho Božství a sedminásobné představení Jeho osoby. ON je Král, Kněz atd. Je zjeveno Jeho působení v budoucích věkách církve.

Když náš Pán putoval na Zemi, ptali se Jej učedníci: „*Mistře, kdy obnovíš Svě království v Izraeli?*“ Ježíš odpověděl: „*O tom dni a hodině nikdo neví, ani andělé v nebi.*“ Nikdo to nevěděl, ani Syn. Po Jeho smrti, uložení do hrobu, vzkříšení a nanebevstoupení Mu byla budoucnost církve Bohem oznámena. Vrátit

se, aby Svě církvi předal zvěst; zvěst o Svém návratu a stavu církve během církevních období. Před smrtí, pohřbem a vzkříšením o tom nemohl žádnou zprávu dát, neboť to ještě nevěděl. Ale pozorovali jste, co říká Písmo?

„Zjevení Ježíše Krista, které dal jemu (Ježíši Kristu) Bůh.“

Bůh Otec dal Svému Synovi Ježíši Kristu zjevení a poslal Svěho anděla k Janovi, aby mu oznámil věci, které byly, jsou a které mají přijít. Ó, všecko je nádherně ustanoveno.

Jan tedy to velké budoucí období viděl. Toto zjevení mu bylo dáno, aby odhalil vlastní Kristův cíl, účel a způsob, jak se zjeví v každém období. Proto jsem dnes ráno řekl: „Zaměřte se na pravou církev! Pravá církev začala o Letnicích.“ Žádný theolog, znalec Bible nebo historik by nemohl říci, že církev začala ve dnech Martina Luthera, Wesleye, v katolickém období nebo v nějakém jiném čase. Církev datuje svůj vznik od Letnic. To byl začátek. Jestliže o tom s někým diskutujete, pak se postavte na počátek Letnic, ten nemohou pominout.

Zajíc na poli ví, kde se nalézají všechny díry. Když jsou zacpané, musí vylézt tudy, kudy zalezl. Tak je to také s církví, s obdobími církve a působením Ducha svatého. Musíte se vrátit k původnímu začátku. K tomu to musí dospět, neboť Bůh je nekonečný a všemohoucí. Jestliže je nekonečný, tak nemůže činit nic v protikladu k tomu, co kdy učinil. Když pohané přijali Ducha svatého, prohlásil Petr: „*Může snad někdo těmto lidem, kteří obdrželi Ducha svatého jako my, odepřít vodu?*“

Když Ježíš putoval na Zemi, ptali se Je: „*Můžeme propustit svou ženu z jakéhokoliv důvodu?*“ ON odpověděl: „*Stvořitel na počátku lidí stvořil jako muže a ženu a řekl: „Proto opustí člověk otce a matku svou, a přidrží se manželky své.“*“

Namítali: „*Proč tedy Mojžíš přikázal dát ženě lístek na rozloučenou?*“

Ježíš odpověděl: „*Na počátku to tak nebylo.*“

Jděte zpět na začátek! Jestliže mluvíme o církvi, musíme se vrátit na začátek. Ty výklady všech mužů musí být odloženy.

Toto je nejobtížnější kniha z celé Bible. Sám Kristus na ni dal Svou pečeť. Začíná požehnáním, a končí zlořečenstvím: „*Blahoslavení, kdož slyší slova prorocství...Bůh přidá ran těm, kdo ze slov této knihy prorocství odejmou.*“ Je to jediná kniha Bible, kterou sám Kristus přikázal napsat. ON napsal desatero přikázání Svým prstem. To souhlasí. Židé se jich pevně drželi. Dnes je to Zjevení.

Jednu knihu Bible satan nenávidí více než ostatní – Zjevení. Nenávidí celé Písmo, ale k 1. Mojžíšově knize a ke Zjevení má největší odpor. První Mojžíšova kniha nás informuje o počátku, a kniha Zjevení o posledním soudu a co se při něm stane. Nejprve bude satan svázán na 1000 let, a potom bude společně s falešným

prorokem a šelmou vhozen do ohnivého jezera. Proto také stále znovu útočí na 1. Mojžíšovu knihu, a prohlašuje ji za nevěrohodnou. Zpochybňuje věrohodnost Písma a tím lidí znepokojuje. Dávejte pozor, co ďábel provádí s 1. Mojžíšovou knihou a se Zjevením, první a poslední knihou Bible. Kniha Zjevení je knihou prorockví, a je psána v symbolech. Je to prorocká kniha, a může být chápána jen prorocky smýšlejícími lidmi. Tato kniha není určena všem. Skoro nikdo tomu nemůže rozumět. Je adresována jistě skupině lidí. V 5. Moj. 29:29 je psáno: „*Věci skryté jsou Pána, Boha našeho, věci pak zjevené jsou naše a synů našich, abychom plnili všechna slova zákona tohoto.*“

Pozemsky smýšlející lidé z těch mocných věcí Písma nic nevnímají. Jim připadají bláznivé. Ale tato kniha je adresována církvi, těm, kdo Slovo Boží milují. Je to zjevení Ježíše Krista církvi v Efezu, Smyrně a všem ostatním sborům – zjevení Ježíše Krista pro celou církev. To miluji.

Dávejte pozor, to tvoří závěr Písma, a je to správně zařazeno na konci Bible. Zjevení v tom celku je požehnáním těm, kteří je čtou a přijímají. Ale kdo k tomu přidá nebo z toho odejme, tomu je to zlořečenstvím. Je to platné měřítko, - absolut. K tomu nemůže být nic přidáno. Jestliže se člověk pokusí něco odejmout nebo přidat, pak Bůh odejme jeho díl z Knihy života. Vidíte? Jestliže někdo něco přidá, tak odejme jeho podíl z té knihy.

Jestliže vidíme ta mnohonásobná zjevení našeho Pána, kdo a co je, a někdo něco přidá nebo odejme, pak se to rovná falešnému prorockví. Mnozí se pokoušeli říkat, že k tomu později ještě něco obdrželi. Toto ale je všeobsahující zjevení Pána Ježíše Krista v Jeho církvi pro všechna období. Je to zjevení našeho Pána.

Tedy to řecké slovo znamená odhalení, - zjevit něco skrytého. Kristus je zjeven. V prvním verši čteme o odhalení Krista. Poslední období a příchod Páně byl apoštolům ještě skryt. Oni se ptali, kdy se to stane. Ale jen jeden z nich zůstal naživu a obdržel to zjevení. Ani on tomu nerozuměl, neboť průběh dějin ležel ještě před ním.

Obsah knihy byl adresován sedmi sborům v Malé Asii. V těch dnech bylo více sborů, ale tyto měly z důvodu výrazných charakteristik obzvláštní význam. Efez, Smyrna, Pergamon až k Filadelfii, všechny měly svá charakteristická znamení. Každý sbor měl svůj charakter, který se znovu objevuje později v církevních obdobích.

Ó, kdyby jen někdo mohl vidět a pochopit duchovní použití Písma, že je inspirováno. Dokonce vaše jednání, motivy a cílevědomost dokazují, že Písmo je inspirované. Kdybyste jen dávali pozor, jak Bůh ty věci uskutečňuje. Cokoliv děláte, je zde již nastíněno.

Obětování Izáka, jediného Abrahamova syna, je stínovým obrazem Boha, který o stovky let později obětoval Svého Syna. Josef byl prodán, a uvězněn. Jeho bratři jej nenáviděli, otec jej miloval, - stínový obraz Ježíše. Ten Duch působil skrze Josefa, muže. Byl to prostý, ale dokonalý stínový obraz Ježíše Krista.

David a Syn Davidův seděli na téže hoře. David, jako odmítnutý král, stoupal vzhůru na Olivetskou horu a s pláčem se ohlížel – zavržený král. Totéž se stalo stovky let později se Synem Davidovým, když šel na tutéž horu. I On, zavržený Král, plakal nad Jeruzalémem. Je to stínový obraz Ducha.

Ó, můžete vidět ten velký letniční sbor v těchto posledních dnech? Poznáváte, jak ho Bůh o letničním dni zasadil? Duch měl s církví zůstat po všechna období. Ale oni se stali formálními a lhostejnými. Chtěli denominaci. Museli sjednotit kostel se státem. To sjednocení bylo definitivní, a bylo příčinou pronásledování po mnohá staletí. Potom přišla reformace. Rok za rokem bylo působení Ducha více a více omezováno a nahrazováno lidským. Nyní se chystají to dělat znovu. Žijeme v závěrečných hodinách dokončování církve. Žijeme v Laodicenském období.

V první kapitole dostal Jan úvod. On byl tím pisatelem. Ale nebylo to Janovo zjevení. To víme. Bylo to zjevení Ježíše Krista. Jan byl vyvolený apoštol. Ta kniha sama svědčí, že Kristus byl odhalen. Janovi to předal anděl. Nevíme, kdo byl ten anděl. O tom nás Písmo neinformuje. Bible říká, že to byl prorok: „*JÁ Ježíš, poslal jsem Svého anděla, aby podal svědectví o tom, co se má brzy dít.*“

Když Jan padl na tvář, aby se andělu klaněl, ten řekl: „*Nečiň to! Jsem tvůj spolutruďník a tvých bratří, proroků.*“ (Zj. 22:8-9) Možná, že to byl Eliáš nebo jiný prorok. Tento prorok byl poslán k apoštolu Janovi. Jan byl apoštol. Čtete jeho dopisy. Podle toho zjistíte, že nebyl autorem knihy Zjevení. V ní nenaleznete Janovy podstatné rysy. Jednou si přečtete první a druhý Janův dopis a porovnejte ten styl. Jan byl pisatel jako apoštol, ale toto je duch proroka, - jiná osoba. Nebyl to způsob Janova psaní ani jeho zjevení. Je to zjevení Boží o Ježíši Kristu církvi. Ta kniha o tom svědčí. Jan byl pouze písařem. Obsah není adresován Janovi, ale církvi. To souhlasí. V té době byl Jan pastýřem Efezského sboru.

Ve třetí verši On oznamuje požehnání. Poslouchejte!

„*Blahoslavený, kdo čte, i ti, kteří slyší slova proroctví tohoto, a ostříhají toho, co je napsáno v něm; nebo čas je blízko.*“

Jaký čas je blízko? Čas naplnění těchto věcí, skrze něž zjevení Ježíše Krista během církevních období spěje k dokonání. ON to sepsal. Kristův návrat očekávali již tehdy. Také Jan měl za to, že toto se naplní během času sborů. Kdyby věděli, že zjevení, které obdržel Jan, v sobě zahrnuje úsek několika staletí, tak by v takovém očekávání nebyli. Nemohli vědět, že to ještě nemělo nastat. Bůh mluvil, aniž by jim zjevil jednotlivé věci. Ani Martin Luther, ani John Wesley o

významu těchto věcí nevěděli. Toto biblické místo není zjeveno baptistům a letničím, protože to bylo určeno pro jiné období. Bůh všechno zjevuje v pravém čase.

Nemůžete na jaře zasít zrno, a hned jít sklízet. Když semeno zasejete, pak nejprve musí uzrát. Bůh rozsévá Své slovo. Ono musí vyrůst, pak teprve se můžeme ohlédnout a říci: „Tam to bylo!“ Jistě, poznáváme to až tehdy, kdy je to zjeveno.

Třetí verš tohoto slova tedy oznamuje požehnání pro ty, kteří to čtou a slyší ta tajemství. Tělesný člověk si toho nevšímá, neboť jeho rozum z toho nic nechápe. Tělesně smýšlející člověk to nepoznává, neboť ty tělesně smýšlející ovlivňuje satan. Satan je odhalen. Nechce, aby mu byla maska stržena.

Všimli jste si, jak je pro satana strašné vědět, že bude odhalen? Dávejte pozor na chování lidí v mých shromážděních. Sledujte to! Právě v okamžiku, než je satan v jisté osobě odhalen, můžete pozorovat změnu výrazu její tváře. Ta osoba neví, co si má myslet, když Duch svatý sestoupí a d'ábla demaskuje. Ó, on tato shromáždění nenávidí. Proto jsme měli takový boj, neboť Slovo Boží d'ábla odhaluje. Vidíte, ukazuje to, čím je.

Když je pod inspirací Ducha svatého řečeno: „Žena, která tamhle sedí, se jmenuje slečna Jonesová. Přichází z toho a toho místa.“ Co se pak děje? Její duch je uchopen a přesazen do jistého místa. Následuje udivený dotaz: „Odkud mě znáš?“ Tento muž mě nezná. To se může dít jen skrze Ducha. Jaký je to Duch? – Je to ten Duch Boží.

„Jak můžeš vědět, co se mnou je a říci: ‚Ty máš tuberkulózu, rakovinu, atd.‘“
To je: **TAK PRAVÍ PÁN!**

Ó, satan to nenávidí, neboť je tím odhalen. Ti tělesně smýšlející to vidí a říkají: „To je čtení myšlenek nebo telepatie.“ Nemají pro to žádné porozumění. Jim to připadá bláznivé. Ale těm, kteří to poznávají, je to požehnáním. Co je to? Zjevení! Čí zjevení? Nějakého muže na podiu? Ne! – Je to zjevení Ježíše Krista, který se zjevuje v tomto posledním církevním věku, jak to zaslíbil. Je to zjevení.

Ó, jak to všechno satan nenávidí. Je odhalován a kříží to jeho plány. Satan nenávidí zjevení z 1.Mojžíšovy knihy. To jsem napsal. Je to skutečně pravda. Proč je tolik zaměřen proti zjevení? Jen proto, že celá rada Slova Božího s Jeho církví je postavena na zjevení. Nehledě na to, kolik máme vynikajících seminářů, nikdy se to nestane skrze ně. Ty se stále ještě zabírají tím chmurným obdobím. Bible a církev jsou absolutním zjevením.

Otevřme Mat.16:17, abychom se podívali, zda to tak je. Když Ježíš přišel s hory dolů, řekl: „*Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův; nebo maso a krev ti to*

nezjevilo, ale otec Můj, který je v nebi. I Já pravím tobě, že jsi ty Petr, a na té skále vzdělám církev svou a brány pekelné ji nepřemohou.“

Katolický kostel učí, že to byl Petr. Nu, to je opravdu rozumové smýšlení. Nemůžete si představit, že by duchovně smýšlející člověk přijal něco takového. Bůh, který shlíží na Svého Syna, přece nezaloží Svoji církev na obyčejném člověku narozeném v hříchu. Petr to krátce na to zapřením Krista v Jeho přítomnosti potvrdil. On to nemohl být. Také to nebyl kus skály nebo kámen, který tam ležel, jak to tvrdí některé sbory. Nebyla to přirozená skála. Ta skála, o níž mluvil, nebyl Petr ani On sám.

Mnozí protestanti říkají: „To byl Ježíš. To byl On, na kom byla církev postavena.“ Ne, ani to nesouhlasí. Dáte-li dobrý pozor, uvidíte, že to nebyl Ježíš ani Petr. Bylo to to zjevení. „...*to ti nezjevilo ani maso ani krev, ale Můj Otec v nebi.*“

Chtěl bych se vás na něco zeptat. V zahradě Eden ještě žádná Bible napsaná nebyla. Ti dva chlapci, Kain a Ábel, chtěli obětovat, aby u Boha našli zalíbení. K tomu oba postavili oltář. Jestliže to Bůh očekával, byl by nespravedlivý, když Kaina zatratil. Kain obětoval oběť. Ábel učinil totéž. Oba přinesli oběť. Kain se klaněl. Ábel to dělal také. Kain činil všechno, co Ábel.

Jestliže nyní to „chození do kostela“, „být členem nějaké sboru“, „obětovat oběť“, „modlit se“ a „Bohu vzdávat úctu“, by stačilo, byl by Bůh nespravedlivý, že zatratil Kaina, který přece dělal to, co On vyžadoval. Ale hleďte, Ábel měl zjevení. Věděl, že to nebylo ovoce, kvůli čemu byli vyhnáni ze zahrady Eden, jak tomu dnes věří ti rozumově věřící. Kain přišel a přinesl polní plody, ale Bůh to odmítl. On obětoval polní plody, neboť minil, že byli kvůli tomu vyhnáni ze zahrady Eden.

Dejte pozor na zjevení! Dejte pozor na rozdílná mínění o tom. Ještě dnes tím zraníme. Nebylo to jedení plodů, co je vyhnalo ven. Eva nejedla žádné jablko. Jistě ne! Proč poznala, že byla nahá? Snědením jablka? Mohlo to být jen pohlavní.

Pozorujme to tedy nyní. Oni nemají žádné místo Písma, aby dokázali, že to bylo jinak. Namítají sice, že Eva řekla: „*Obdržela jsem syna od Pána.*“ Totéž ale může říci i prostitutka. Bůh je ten dárce všeho života. Ale byl to zkažený život. Podívejte se na povahu toho chlapce! Byl po svém otci. Byl naplněn nenávistí, sprostý, vrah - jako d'ábel.

Rodiče mohli vysvětlit to nesení plodů stromů také Ábelovi, ale jemu to bylo zjeveno. Ábel šel, a přinesl beránka, zabil jej, vzal jeho život a vylil krev, - ne polní plody; jablka, banány nebo hrušky. Ábel měl duchovní zjevení. „*Vírou obětoval Bohu libější oběť.*“ Bůh dosvědčil, že mu to bylo vírou zjeveno.

Tak Bůh buduje Svoji církev. „*Neboť maso a krev ti to nezjevily.*“ Nemohlo to být vyučováno v nějakém semináři. Tohle vás nikdo učit nemůže. „*Ale Můj otec v nebi ti to zjevil.*“ Všechno, celá církev, je založena na zjevení. „...*a na této skále chci postavit Svoji církev*“ - na zjevení Ježíše Krista.

Můžete přijmout, co vás učí kazatel nebo seminář. Můžete akceptovat, co říká nějaký sbor. To však nemusí souhlasit. Možná, že jste schopni obratnou řečí to vysvětlit. Nemůže se to stát dříve, dokud vám Bůh nezjeví, že Ježíš Kristus je Syn Boží, a že jste Jeho krví zachráněni – zjevení, že On je mým Spasitelem. „*Na této skále chci vybudovat Svoji církev a brány pekla ji nepřemohou.*“

Můžete nyní vidět, proč se satan tak vzpírá knize Zjevení? Satan je proti každému zjevení - duchovnímu zjevení. To je také důvod, proč je dnes proti té službě. Co se skrže ni děje? Kristus je zjevován.

Kostely s jejich velkými denominacemi a organizacemi a vyšperkovanými zvěstmi - nechte je jít. O ty se satan starat nebude. Nemají žádné problémy. Každý je poplácává po ramenou. Ale přijde čas, kdy Bůh Duchem svatým opět v církvi zjeví Krista demonstrační síly. Nemocní budou uzdraveni, a znamení, která předpověděl, budou věřícím následovat. Potom se satan na svém loži otočí a něco proti tomu podnikne. Satanovi je jedno, ke kolika sborům se připojíte. Jemu na tom nesejde. Ale jestliže vám Kristus zjeví, že je Synem Božím, a vy činíte tytéž skutky jako On; - ne jiné, ale tytéž...

Jan 14 říká: „*Kdo ve Mne věří, bude činit skutky, které jsem Já činil.*“ Tytéž skutky, a ještě větší skutky bude činit. Kristus ještě nemohl kázat křest Duchu svatého, jímž se to mělo stát. Ještě jim to nemohl nabídnout, protože Duch svatý ještě neseštopil. Ale Ježíš přišel a obětoval Svůj život. Duch svatý se vrátil a mohl nabídnout lidem život věčný. To je větší.

Avšak o znameních a dívech Ježíš jednoznačně v Mar.16 prohlásil: „*Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.*“ Kam všude měli jít? – Do celého světa. Kdo byl míněn? – Všechno stvoření! Jestliže se zvěstuje evangelium, pak tato znamení budou následovat všem, kteří věří. Jestliže se to stane zjevením, bratře, pak jsi tomu království blízko. „*Na této skále Svoji církev postavím a brány pekla ji nepřemohou.*“ Pokud někdy muž nebo žena přijali Boží zjevení skrže Duchu svatého jako Mojžiš na poušti, nemůže jimi nic otrást. Oni stojí neochvějně.

Satan nenávidí zjevení. Má k tomu odpor, protože to kříží jeho plány.

Povaha té Knihy dokazuje, že nepochází od Jana. Byla jím sepsána, ale ta inspirace přišla od Boha.

Jen se podívejme, co je tam psáno:

„Blahoslavený, kdo čte, i ti, kteří slyší slova proroctví tohoto, a ostríhají toho, co napsáno je v něm; nebo čas je blízko.“

„...čas je blízko.“ Kdy? Jakmile je celé zjevení Ježíše Krista oznámeno Jeho sborům. V průběhu věků jim to bylo zjeveno. Nyní se nacházíme v konečném čase. Nyní jsme dorazili na konec světa, k závěru světových dějin. Než pomine tento týden tak dokážeme s pomocí Boží, že jsme závěrečným obdobím církve. Nacházíme se v Laodicenském období, na konci všech období. Politický svět je u konce s dechem, jako i přírodní svět. Konec všech věcí je tady. Nacházíme se v závěru pozemských věcí, a jsme připraveni přejít na druhou stranu.

Když jsem se vrátil před několika dny, myslím, že ze Shreveportu, rozhlédl jsem se a řekl: „Stromy a tráva odumírají. Květiny vadnou. Já umírám. Svět umírá.“ Všecko, co je v tomto světě, všichni, kteří tu dnes ráno sedí, umírají. Jistě existuje jiný svět, ve kterém se nikdy umírat nebude. Právě tak, jak existuje svět, ve kterém umíráme, existuje i ten, kde všechno žije. My toužíme dosáhnout toho místa, kde je i strom nepomíjitelny. Chtěli bychom se dostat tam, kde je všechno nesmrtelné ve slávě Boží.

Prvními třemi verši jsme již položili základ. První verš hovoří o zjevení Ježíše Krista. Ve druhém to anděl předal Janovi. Ve třetím verši je vysloveno požehnání každému, kdo to čte. Kdo nemůže číst: *„Blahoslavení jsou ti, kteří slyší!“* Nemůžete-li číst, tak přece můžete slyšet. To je něco. *„Požehnaný, kdo čte.“* Nemůžete číst: *„Blahoslavený, kdo slyší, nebo čas je blízko.“*

Můžete si představit, že Jan by sám od sebe vyslovil to požehnání? Tedy míním, že ve Starém zákoně četl kněz každé ráno z Písma, a shromáždění naslouchalo. Mnozí z nich nemohli číst. Proto On řekl: *„Blahoslavený, kdo čte, a blahoslavený, kdo slyší!“* Vidíte, kdo čte a také ten, kdo slyší, je požehnaný. Jestliže tu tedy sedíte, a nasloucháte, jste již požehnáni. *„Požehnaný, kdo čte, požehnaný, kdo slyší slova proroctví tohoto, neboť čas je blízko.“*

Ve verších 4-6, které budeme nyní probírat, je pozdrav církvi. Uvažujte o tom všichni, než s tím začneme. Co to je? Je to zjevení Ježíše Krista, ve kterém Bůh odtáhl oponu času. Tady je časový úsek církve, který Ježíš během Svého pozemského života nemohl vidět. Bůh odtáhl oponu, a Jan viděl, co se bude dít v nadcházejících věkách. Sepsal to, a tu knihu poslal sedmi sborům.

Co se stalo? Kristovo působení během období bylo zjeveno. Je to prorocká kniha, a reprodukuje Jeho činy. Bůh nám to dal skrze Svého anděla. Jan to sepsal, aby tím byli požehnáni všichni, kteří to čtou a slyší. Čas naplnění je blízko.

Já jsem všechno namaloval. Zaměříme se na těch sedm období církve, která probereme od začátku až do konce.

„Jan sedmi sborům, které jsou v Asii: Milost vám a pokoj od toho, který je, který byl, a který přijítí má, a od sedmi duchů, kteří jsou před trůnem jeho.“

Nyní probereme ty tajemné symboly, tu hlubokou část tohoto úryvku, který byl adresován sedmi sborům v malé Asii. Sbory toho času měly poznávací znamení budoucích období církve. ON je chválil a uznal jejich skutky.

Provincie v Asii byla jen malou částí Malé Asie. Říká se, že byla veliká přibližně jako stát Pensylvánie nebo Indiana. Těch sedm sborů leželo na tomto malém území. Sice v tom čase bylo více sborů, ale tyto měly charakteristické poznávací znaky. K tomu bych chtěl ze svých poznámek z historie něco přečíst.

„Zlořečený, kdo slyší a nečiní podle toho.“

Nejprve se odvolám na první verš: *„...který je, který byl, a který přijítí má, a od sedmi duchů, kteří jsou před trůnem Jeho.“*

„...sedm duchů...“ probereme později.

Sedm sborů je osloveno tím *„...který je, který byl, který přijítí má“*, tím Všemohoucím. *„Který byl“* je nyní. *„Který přijítí má“* je nyní. ON ukazuje Svě trojnásobné zjevení.

V 8. verši čteme:

„Já jsem Alfa a Omega, totiž počátek i konec, praví Pán, který je, a který byl, a který přijítí má, ten Všemohoucí.“

Zaměřte se současně na 4. a 6. verš. ON říká: *„...který je, který byl, který přijítí má, ten Všemohoucí.“* Co se snaží církev představit? Svě Božství. Dnes se říká, že je Prorok. ON je více než Prorok. Jiní se pokoušejí udělat z Něho tři. ON není tři, On je jeden Bůh, který se zjevil trojím způsobem. Myslete na to, toto je zjevení! *„Jestliže někdo ke slovům proroctví knihy této něco přidá, uvede na něho Bůh rány, o nichž je v této knize psáno.“* Ježíš nebyl zjeven jako tři bohové, nýbrž jeden Bůh ve třech formách zjevení. Ó, jaká je to vzácnost, probírat ta období církve. Uvidíte, kdy to ztratili. Na Nicejském koncilu došlo k velikému rozštěpení. Obě skupiny ztratily rovnováhu.

V posledních dnech dělají totéž, co dělali v Nicejském koncilu. Opakuje se to. Tak jistě, jakože tu stojím, katolíci a protestantské sbory se sjednotí, eventuálně budou spolu souhlasit. Podívejte se na arcibiskupa z Canterbury. Všechno shromažďují. Učení o trojjedinosti v Bibli neexistuje. Je jen jeden Bůh.

To bylo objasněno v knize Zjevení. Tady je potvrzen celý kánon Písma, neboť Kristus na to dal Svoji vlastní pečeť. Tak to je. Jestliže někdo něco odejme nebo přidá, bude jeho podíl z Knihy života vzat. Přistupujte k tomu všemu nesobecky s otevřeným srdcem a myslí.

Na koncilu v Nicei se střetly dva proudy. Za dnů prvních otců kostela se toho stalo mnoho. Měli dva extrémní náhledy. Jeden z nich byl ‚trojice‘, a ti druzí věřili v jednoho Boha. Oba směry vznikly a odbočily. Ti trojiční věřili v Boha o třech osobách. jednotáři byli unitáři. To jedno je zvrácené právě tak jako to druhé. Oba směry se odchýlily od toho pravého, ale tím je pravda odhalena. Ježíš nemůže být Svým vlastním otcem. Jestliže ale měl jiného otce než Ducha svatého, pak není právoplatným Synem. Písmo říká, že byl počat z Ducha svatého. ON ale říká, že Bůh je Jeho Otcem. Proto musí být Bůh a Duch svatý podle Mat. 1:18-20 táž osoba. ON nemůže mít dva otce. ON byl Immanuel, což znamená ‚Bůh s námi‘. Když putoval na Zemi, kladl nárok, že On a Otec jsou jedno. Sepsal jsem všechna biblická místa, takže můžete to sledovat, jestliže k tomu máte otázky.

ON zjevil Svoji bytost v trojnásobném způsobu: „...*který je, a který byl, a který přijíti má, ten Všemohoucí.*“ Neexistují tři bohové, ale jen jeden Bůh.

Během Nicejského koncilu museli přijmout trojjedinost, neboť pohanští Římané měli vícero bohů. Modlili se ke svým mrtvým předkům. To jsem si vypsal z dějin. Oni se modlili ke svým mrtvým předkům. Proto mají ty svaté. Apoštol Pavel ale řekl: „*Neboť je jen jeden Bůh, právě tak je jen jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, totiž člověk Ježíš Kristus.*“ ON je jen jeden.

Protože Římané měli Jupitera, Marta, Venuši, museli mít také trojjediného boha. Proto z jednoho Boha udělali tři a ze tří Božích zjevení udělali tři bohy. ON ale v knize Zjevení velice zřetelně říká, kdo je: „*JÁ jsem Alfa a Omega, praví Bůh Pán, který je, který byl, a který má přijíti, ten Všemohoucí.*“ ON je A a Z řecké abecedy. ON je Lilie v údolí, Růže Sáronská, Otec, Syn, Duch svatý, který byl, který je, a který přijde, Výstřelek a Kořen Davidův. ON je Bůh. „*A něco nepochopitelně velikého je tajemství pobožnosti. Bůh zjeven je v masitém těle, jako spravedlivý prokázán v Duchu, zjevil se andělům, je zvěstován mezi národy, a ve víře přijat ve světě, vzat do slávy.*“ ON je Bůh, - ne třetí osoba nebo nějaký prorok, On sám je Bohem, který se stal masem v lidské postavě. To je zjevení. Myslete na to!

Na počátku byl Bůh velký Jehova, který přebýval v ohnivém sloupu, byl nad Izraelem a vedl je. To byl Bůh, Anděl smlouvy. Sestoupil na tu horu, celá hora byla zahalena do ohně. Oheň vycházel, když bylo sepsáno desatero přikázání.

Tentýž Bůh se narodil z panny v těle, které stvořil v Mariině mateřském klíně, přijal příbytek a postavil Svůj stan mezi lidmi. Tentýž Bůh se stal masitým tělem a přebýval mezi námi. Tak to říká Bible. Bůh byl v Kristu. To tělo byl Ježíš. V Ježíši přebývala plnost Božství tělesně. Z Něho nemůžete udělat tři různé osoby. Nemůžete křtít na tři bohy, existuje jen jeden Bůh. Tentýž Bůh se stal masitým tělem. ON řekl: „*Přišel jsem od Boha, a zase se vracím k Bohu.*“

Poté, co prošel smrtí, byl pohřben, vzkříšen a odešel nanebevstoupením z této Země, potkal se s Ním Pavel cestou do Damašku. Tehdy se ještě jmenoval Saul. Zazněl hlas a řekl: „*Sauli, Sauli, proč Mě pronásleduješ?*“

On se ptal: „*Kdo jsi?*“

ON odpověděl: „*JÁ jsem Ježíš.*“ To byl On v Ohnivém sloupu, Světlo, které toho apoštola oslepilo. ON se opět proměnil. Tentýž Ježíš se vrátil k Bohu, k Otcí zpět. Proto zde řekl: „*JÁ jsem ten Všemohoucí.*“ Vrátil se do téže podoby, jakou měl v té době, než se stal masitým tělem. Tělo, ve kterém přebýval, bylo nazváno Ježíš. Známe Jej jako Ježíše.

Mnozí z vás milých lidí z Jednoty, kteří křtíte na jméno Ježíš, jste v tom zvrácení. Na světě je mnoho těch, kteří se jmenují Ježíš, ale jen jeden Pán Ježíš Kristus. ON se narodil jako ‚Kristus‘. Již jsem se potkal s mnohými, kteří se jmenují Ježíš, ale je jen jeden Pán Ježíš Kristus. ON je Bůh.

Otec, Syn a Duch svatý nejsou jména, - to jsou tituly patřící ke jménu. Když řeknete: „*Křtíte je na jméno Otce, Syna a Duchu svatého...*“ Otec není jméno, Syn není jméno, ani Duch svatý není jméno. Jsou to tituly, tak jako slovo ‚člověk‘ označuje co jsme. Tak to je. Duch svatý je označení. Říkáte: „*Ve jménu Otce.*“ Podívejte se na otce a syny. Poznáváte, že to nejsou jména? Otec, Syn a Duch svatý nejsou jména. To jsou tituly, které se vztahují ke jménu Pána Ježíše Krista. Tak křtila církev na počátku za dob apoštolů. Chtěl bych všechny požádat, aby mi z náboženských dějin nebo z Písma ukázali, zda se dokud nebyl založen katolický kostel, křtilo v křesťanském sboru někdy jinak než na jméno Pána Ježíše Krista. Z těch titulů ‚Otec, Syn a Duch svatý‘ udělali své ustanovení. Vy, historikové, přineste s sebou knihy historie. Něco takového neexistuje. Trinitářský křest na trojjediného boha byl ustanoven a zformulován až po roce 304. „*Bůh Otec, Bůh Syn a Bůh Duch svatý*“ . To pochází z pohanství.

Než tento týden skončí, chtěl bych něco přečíst z knih a dokázat vám to Písmem. Dnes ráno mluvíme o Zjevení, abychom dokázali, kde se to vloudilo a odkud to vyšlo. Zpět k pravdě, bratři. Žijeme v posledních dnech.

Počkejte, až budeme probírat období Efezské církve a porovnáme ho s Laodicenským; poznáme, co se mezitím stalo. Uvidíte, co se vplížilo. Šlo to až do Lutherova období: „...říká se o tobě, že žiješ, ale jsi mrtvý.“ Neboť jméno Sardis znamená smrt. V těch 1500 letech temna to ztratili. Každý sbor se držel až do toho období. Během Nicejského koncilu roku 325 tato jména odstranili a udělali z toho tři bohy. Ale On řekl: „*JÁ jsem Pán, který je, který byl, a který přijítí má, ten Všemohoucí.*“

ON se na Zemi projevil trojím způsobem. Zjevuje se trojím způsobem. Na Zemi byl Prorokem. V nebi je Knězem. Jako Král se opět vrátí na Zemi. Král,

Kněz a Prorok – ten, který byl, který je, a který přijde. „*Ten, který byl*“ je Ježíš jako Prorok. „*Ten, který je*“ – jako Kněz, neboť přináší duchovní obětí; Velekněz, který má soucit s našimi slabostmi, oznamuje se a dokazuje, že je v našem středu. ON je Prorokem, Knězem a Králem; ale jen jeden Bůh.

Když putoval na Zemi, byl Prorokem – Slovem, opravdovým a důvěryhodným Svědkem. Tak Jej nazývá Bible. Spolehlivý svědek je prorok. ON je nyní Kněz. Až se vrátí, bude Králem.

Čtème Zj. 15:3, abychom viděli, že se opravdu vrátí jako Král.

„A zpívají píseň Mojžíše, služebníka Božího, a píseň Beránkovu, říká: Velicí a předivní jsou skutkové tvoji, Pane Bože všemohoucí, spravedlivé a pravé jsou cesty tvé, ó Králi svatých.“

Čím byl na Zemi? – Prorokem. Z čeho lidé poznali, že byl Prorokem? Činil znamení Mesiáše – proroka. Ó, chváleno buď jméno Páně. Jak si Ho mohli splést? Vyhlíželi po něčem jiném. ON konal znamení Mesiáše. Ale to nechtěli vzít na vědomí. ON byl Prorok.

Mojžíš řekl: „*Proroka vzbudím jim z prostředku bratří jejich, jako jsi ty, a položím slova má v ústa jeho a bude jim mluvit všechno, co mu přikáží. I bude tak, že kdo by neposlouchal slov mých, která mluvit bude ve jménu Mém, já vyhledávati budu na něm.*“ (5. Moj. 18:18-19)

Na Zemi byl Prorokem. Čím byl? Spolehlivým Svědkem Slova Božího. Amen. Zjeveným Božím Slovem.

V ev. Jana 1 čtème: „*Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a Bůh byl to Slovo. A Slovo se stalo masitým tělem, a přebývalo mezi námi.*“

ON byl opravdový a spolehlivý Svědek věčného Božího Slova. ON byl Slovo Boží. Byl prorokem, neboť byl to Slovo. Slovo Boží přišlo k Němu. Mohl říkat jen jedno: „*Syn nemůže činit nic sám od Sebe, jen co vidí Otce činit...Můj Otec dělá až do této hodiny; proto i Já dělám...Já a Otec jsme jedno. Můj Otec je ve Mně*“, řekl Ježíš jako Člověk - místo přebývání.

Bůh má mnoho titulů. Jehova-Jireh, Jehova-Rapha. ON má sedm jmen v souvislosti se spasením. Má mnoho titulů – Růže Sáronská, Lilie v údolí, Jitřní Hvězda, Otec, Syn, Duch svatý a jiné. Ale má jen jedno lidské jméno. Bůh měl jen jedno jméno, a to je Pán Ježíš Kristus.

Když se narodil, nazvali Jej Kristus Pán. Po osmi dnech Jej nazval Duch svatý Ježíš. Když Jej matka nechala obřezat, byl pojmenován Ježíš. Narodil se jako Kristus, jako já jsem se narodil jako Branham. Jméno William mi bylo dáno. Amen. Narodil se jako Kristus, Spasitel, a po osmi dnech Mu bylo dáno jméno Ježíš. ON byl zjevený Pán slávy. Je to Pán Ježíš Kristus, Bůh slávy, který se zjevil mezi námi. Ó, tím je.

Na Zemi byl Prorokem. V nádheře je Knězem, přicházejícím Králem. Ó, to miluji. Jako Prorok – spolehlivý Svědek Slova. Jako Kněz přináší před Boha Svou vlastní krev. Jako Král je Králem národů. Ne Králem světa, On je Králem svatých. Na Zemi máme krále, kteří vládnou lidem. I my máme Krále a království. To je důvod, proč jednáme jinak.

Před několika dny jsem šel se svou ženou do obchodu. Viděli jsme něco, co se dá považovat skoro za div. Bylo léto, a jedna žena na sobě měla dokonce šaty. Řekl jsem: „To je zvláštní. Kdybych měl fotoaparát, tak bych si ji vyfotografoval.“ Vidíte, byla to první žena, která byla oblečena tak, jak se to pro všechny ženy sluší.

Má žena mi řekla: „Oblékají se naši lidé tak, protože je jim to přikazováno?“

Odpověděl jsem: „To nejsou naši lidé, je to lid Boží. Bůh od Svého lidu očekává svatost.“

Ptala se: „Copak ti ostatní nechodí do kostela?“

Řekl jsem jí: „Tamhle je jedna žena, která zpívá ve sboru jistého kostela.“

Řekla: „Proč se takhle chovají?“

Odpověděl jsem: „Nikdo je to jinak neučil. Proto.“

To je ten světský kostel. V tomto týdnu probereme rozdíl mezi duchovní a přirozenou církví. Všichni stále znovu odpadávají zpět k lidsky založeným sborům. Bible ve Zj.17 říká, že to budou dělat. Nyní se vracejí zpět. Organizují se a říkají: „My jsme toto a my jsme tohle.“ Na začátku to tak nebylo. Moc byla z církve vzata a přenesli ji na biskupa nebo papeže. Bůh je ve Své církvi, mezi Svým lidem, a všude se mezi nimi, těmi laiky, zjevuje.

Má žena poznamenala: „Nejsme všichni Američané?“

Odpověděl jsem: „Ne, my tu bydlíme, ale nejsme Američané. Jsme křesťané. Naše království je nahoře.“ Jestliže náš život pochází odtamtud, pak se podle toho chováme. Náš život pochází ze svatého místa. Tam vypadáte jinak. Jinak se oblékáte. Ženy tam nahoře mají dlouhé vlasy a nemalují se. Nenosí krátké kalhoty. Oblékají si sukně, dlouhé šaty, mají dlouhé vlasy, atd. Povaha shora se odráží na nás zde dole. Muži nekouří, nežvýkají tabák, nelžou a nekradou. Jejich duch pochází ze svatého místa. Proto jsou svatí a jako bratři se navzájem uznávají. Vidíte? Tak to je. Pocházíme z jednoho království. Máme jednoho Krále. Je to Král svatých. Slovo „svatý“ je odvozeno od slova „posvěcený“.

Jestliže je někdo posvěcen, působí v tom srdci Kristus, Duch svatý a sám se tam ujímá Svého království. Ó, to by nás mělo přemáhat. Jestliže je ta nádoba Bohem, Kristem Králem, Duchem svatým posvěcena a On v nás působí, zaujímá Král Své království. Ó, Amen. Celá vaše existence je ovládána Králem svatých.

Království! Každé království Země prožívá otřesy, atomovou silou strháváno. Ale Bible říká: „My obdržíme neotřesitelné království.“ ON je Králem národů.

Pozorujte v Bibli symboly, které se vztahují na Krista zde na Zemi. Na Zemi byl Prorokem. Věříte tomu? Prorok má Slovo. To víme. Prorokovi se dostává Božího významu Slova. Božské Slovo bylo sepsáno. Prorok má v sobě Ducha Božího. Ve Starém zákoně byli proroci, ke kterým přišlo Slovo, nazváni bohy (Jan10:34). *Ježíš řekl: „Však psáno je v zákoně vašem: Já jsem řekl: Bohové jste. Poněvadž nazval bohy ty, k nimž řeč Boží stala se, a nemůže Písmo zrušeno býti, mně pak, kterého posvětil Otec a poslal na svět, vy pravíte: Rouháš se, že jsem řekl: Syn Boží jsem?“*

Proroci byli nazváni bohy, protože měli Slovo Boží, to TAK PRAVÍ PÁN. Se Slovem, které přináší, nesmí být nic smícháno. ON řekl: *„Je-li mezi vámi prorok, pak do jeho úst vložím Svá slova. Kdo potom Mých slov, která mezi vámi zvěstuje, neuposlechne, bude volán k odpovědnosti...Jestliže to, co prorok zvěstuje ve jménu Páně se nesplní, tak je to slovo, které Pán nemluvil; ten prorok to vyslovil v nadutosti; nemusíte se jej obávat.“* Podle toho jej máte poznat. Božský výklad musí s tímto posledním zjevením při církvi souhlasit. ON je všemohoucí Bůh. Na Zemi byl Prorokem – Orlem. Kdo z vás ví, že prorok je porovnáván s orlem?

Orel je nejsilnější a nejmohutnější pták, jaký existuje. Ti největší z nich mají rozpětí křídel přibližně čtyři metry. On může létat velice vysoko. Jestliže by jiný pták chtěl létat tak vysoko, tak by se rozpadl. Vytrhalo by mu to peří a zahynul by. Proč? Orel je k tomu zvláště uzpůsoben. Co by mu bylo platné létat tak vysoko, a přitom nevidět nic z toho, co chtěl? Myslíte-li si, že jestřáb má dobré oči, pak byste nejprve museli vidět oči orla. Co je dnes s těmi jestřáby? Ale říkám vám, že orel se vznáší velice vysoko. Kdyby se o to pokusil jestřáb, musel by zemřít. Udusil by se. Prostě nemůže proniknout do stejných sfér jako orel. Ani jeho zrak není tak ostrý, že by mohl na tu velikou vzdálenost něco rozpoznat. Proto Bůh přirovnává Svě proroky orlům. Orel se vznese vzhůru, a může dohlédnout do velkých vzdáleností.

Kristus byl na Zemi Orlem. Když umíral, byl Beránkem. Nyní je Veleknězem. Až se vrátí, bude Králem. Potom bude Lvem. Amen. Lev z kmene Juda. Amen. ON je Orel, Beránek a Lev. ON je Otec, Syn, Duch svatý, Prorok, Kněz a Král. *„...který je, který byl, který přichází, ten Všemohoucí.“* ON je Alfa a Omega, Začátek a Konec, věčný Bůh.

Chtěl bych se na něco zeptat vás, drahých katolíků. Vy učíte o věčném synovství - Ježíše Krista s Bohem. Jak jen můžete takový pojem slova používat? Jsem nevzdělaný, dokončil jsem jen sedm tříd, ale tohle vím lépe. Syn musí mít začátek. Jak potom může být zároveň věčným synem? Věčnost nemá začátek ani konec. ON má začátek. Jak by mohl být věčným Synem? Věčný Syn neexistuje.

Syn má začátek, proto nemůže být věčný. Vidíte, On je věčný Bůh, ne ale věčný Syn. ON je Všemohoucí, Jehova-Jireh, Jehova-Rapha, zjevený v masitém těle. „*V Něm bydlela plnost Božství tělesně.*“ Dávali jste pozor, že se ohnivý sloup letničního dne rozdělil na věřící? Ohnivé jazyky se posadily na každého z nich. Co tím Bůh udělal? Sám se rozdělil ve Svě církvi. Sestoupil na každého z nich, tím se stali ti muži a ženy účastníky Jeho Ducha.

Jak může nějaký člověk přijít a říci: „Papež nebo biskup je ‚svatý muž‘.“ Svatý je Kristus, Duch svatý v nás. Jak jen můžete tvrdit, že laici nemají ve sboru co mluvit? Každý z vás má úkol. Každý z vás má zvěst, kterou musí vynést ven.

Duch svatý se sám v letničním dni rozdělil. „*Toho dne poznáte, že Já jsem v Otci a Otec ve Mně... Já ve vás a vy ve Mně.*“ V tom dni přijde Duch svatý na vás, do vás a skrze vás bude působit. Amen. Tak to je. Duch svatý má právo působit kdekoli a skrze koho chce. Nemusíte přijímat mínění kněze nebo biskupa. ON sám je náš Kněz, náš Velekněz. ON je Prorok, Kněz a Král.

„*A od Ježíše Krista, jenž je svědek věrný, ten prvorozený z mrtvých, a kníže králů Země, který nás zamiloval, a umyl nás od hříchů našich krví svou.*“

Slovo „*obmyti*“ zahrnuje v řečtině osvobození. My jsme byli z důvodů našich hříchů připoutáni k Zemi. ON nás rozvázal. My jsme nemohli vidět, slyšet, ani mít nějakou představu o nebi. Ale když krev byla prolita, ty svazky se roztrhly, a my jsme stali svobodnými.

Četl jsem jednu povídku, která se sem hodí. Sedlák chytil vránu a přivázal ji. Řekl: „Tak dám lekci ostatním vránám.“ Proto ji přivázal provazem za nohu. Ta ubožačka skoro vyhladověla. Zeslábla natolik, že sotva chodila.

Tak je tomu s těmi organizacemi a sbory, které lidi svazují. Proto také nemohou jít dále. Říkají: „Dny divů jsou již za námi.“ Vy jste jen svázáni. Tak to je, jestliže říkáte: „Duch svatý neexistuje. Již nemluví v jazycích jako na začátku.“ ON je Bůh. „*ON je tentýž včera, dnes a až na věky,*“ přebývající ve všech církvích. Ještě se k tomu vrátíme, až si to dnes dopoledne všechno připravíme. Vidíte? ON je Bůh, který přebýval v každém období církve. ON bude mezi Svým lidem přebývat po všechny věky. My již nyní máme ten věčný život v sobě.

Denominace je pevně připoutaly. Říkaly: „Ty dny divů jsou již pryč, Boží uzdravování neexistuje, atd.“

Ta ubohá vrána pokulhávala tak dlouho, že již skoro nemohla chodit. Ale jednoho dne šel kolem jeden dobrák a řekl: „Je mi líto té staré vrány. Možná, že mu žrala pšenici, ale jen tak mohla přece přežít. Někde něco přece musí žrát. Brala si to zrno, a nic převráceného v tom neviděla.“ Vzal nuž a přeřezal provaz. Ostatní přiletěly a křičely: „Polet' s námi, vráno, letíme na jih. Blíží se zima.“

Ale víte, co se stalo? Ta vrána mohla jít jen tak daleko, jako předtím. Říkala jen znovu a znovu: „Já nemohu! V těchto dnech to pro mne není!“ Vidíte? Byla připoutaná již tak dlouho, že myslila, že stále ještě je. Tak je tomu s mnohými lidmi. Jste tak připoutáni k těm ustanovením a denominacím. Začalo to tehdy s tou matkou smilnic, která vás učila, že Ježíš Kristus není tentýž, že již není uzdravení, žádný křest Duchem svatým. Byli jste svázáni tak dlouho, že si myslíte, že stále ještě jste.

Ježíš Kristus dal ve Své dobrotě Svoji krev, aby nás spasil od našich hříchů a očistil. Co je hřích? Tuto otázku bych chtěl adresovat všem. Co je hřích? Hřích je nevíra. „*Kdo nevěří, bude zatracen.*“ Jedině váš hřích vás zdržuje od svobody. Bůh vás osvobodil od nevíry. Vy ale jste připoutáni ke svým ustanovením tak, že máte za to, že stále ještě nejste volní. Umíráte hladu, pokulháváte tu a říkáte: „Jsem presbyterián, jsem metodista, jsem baptista. Já jsem členem Kristova kostela. Dny divů pominuly. Něco takového již není.“

Ubohá, hladová duše, proč dnes nevzlétneš vzhůru? Proč neodletíš? Haleluja. Odleť, věř tomu varování. Leť vstříc Slunci spravedlnosti s uzdravením pod Svými křídly. Amen. To je ono, bratře, sestro. Ó, koho Syn osvobodí, ten je vpravdě svobodný.

„Víš, můj kazatel říká...“ Poslouchejte přece, co říká Bible. Jste svobodní. To souhlasí. Jste osvobozeni.

„Má církev...“ Odpoutejte se! ON nás očistil a odvázal od našich denominací Svou vlastní krví. Osvobodil nás, abychom samostatně mysleli, mluvili a jednali.

„Ó, kdybych šel a řekl svému kazateli, že se musím nechat ještě jednou pokřtít, on by...“ Jste svobodní. Toto je zjevení, to víte. Jste osvobozeni. Jste pokropeni na jméno Otce, Syna a Ducha svatého? Tak je pro vás připravena možnost křtu. Vidíte, jinak to není správné. Nejste již svázáni. Jste svobodní. Možná, že jste to ještě nepoznali. Dovolte mi, řici vám to dnes dopoledne. Podle Bible On rozvázal svazky hřichu a nevíry, abychom přijali zjevení Ježíše Krista. Jděte odsud osvobozeni. Nepřijímejte již slovo nějakého sboru, ale Slovo Boží. Jeho zjevením je odhaleno, kdo On sám je.

Někdo řekl: „Vždycky jsem věřil, že Bůh Otec má dlouhé vousy a bílé vlasy, a Syn je muž středního věku, a Duch svatý je nositelem štěstí.“ Bratře, to je pohanství. Jestliže věříte ve tři bohy, pak je to pohanské. Již v prvním přikázání čteme: „*Slyš, Izraeli, Já jsem Pán, tvůj Bůh – jeden Bůh.*“ ON je jeden Bůh - ne tři. ON se zjevil trojím způsobem, sloužíc tím třem účelům. ON je Prorok, Kněz a Král. ON je Orel, který Svá křídla rozprostírá, Beránek a Lev. ON je Lilie údolí, Růže Sáronská, Jitřní hvězda. ON je Kořen a Výstřelek Davidův. ON je A až Z.

ON je Otec, Syn a Duch svatý. Tím vším je, ale jen Jeden. ON je jediný Bůh. To jsou Jeho označení, ale existuje jen jeden Bůh.

V Bibli ani v dějinách nikdy nikdo nebyl křtěn ponořením na jméno Otce, Syna a Ducha svatého, dokud nevznikl katolický kostel. Jestliže mi to můžete ukázat, tak to, prosím, napište a položte to dnes večer sem. Potom půjdu z této budovy a vyznám, že jsem pokrytec a učil jsem lid převráceně. Můžete-li mi ukázat z autentických dějin nebo z Písma, že by byl někdy někdo pokřtěn na jméno Otce, Syna a Ducha svatého ještě před Nicejským koncilem katolického kostela, tak mi to přineste. Potom si pověším na záda ceduli, na které bude napsáno: „Falešný prorok, který vede lid do bludu,“ a projdu s tím skrze Jeffersonville. Vy můžete jet za mnou s hláskou troubou. Kazatelé, kteří tu dnes dopoledne jste nebo uslyšíte magnetofonový záznam, kteří učíte něco takového, neměli byste udělat totéž?

Avšak, co to je? Toto je to zjevení, a Duch svatý, Kristus, Svou zvěst adresuje církvi. Poslechněte ji! Dejte jí sluch! Tohle učí Bible.

Kudy to vešlo? Nebuďte nahněvaní a neodtahujte se! Během nadcházejícího týdne všechno probereme. Obstarejte si knihy ‚Koncil v Nicei‘ a ‚Dva Babyloný‘ od Hislopa. Josefusovy dějiny jsou také dobré, ale napsal o Kristu článek, v němž uvedl: „Byl muž jménem Ježíš, který procházel zemí a uzdravoval nemocné. Zemřel, Pilát jej zabil, a Jeho mrtvolu učedníci ukradli a ukryli ji. Každý večer šli, a kus z ní snědli, proto to byli kanibalové. To nazývali ‚Večeří Páně‘.“ Vidíte, - lidský rozum. Josefuse nemusíte brát vážně.

Ale přečtěte si ‚Knihu mučedníků‘ od Foxe. Je to vynikající autentická kniha kostelních dějin. Kdo z vás již četl ty knihy: Foxovu Knihu mučedníků, Hislopovy Dva Babyloný, Pembera, nebo jiné významné autentické knihy? To nejvýznamnější, co máme, je Nicejský koncil. V ní nenajdete, že by předtím někdo křtil na ty tři tituly.

Vezmete-li Písmo svaté, pak mi dokažte, zda někdo byl pokřtěn na tituly Otec, Syn a Duch svatý. To by označovalo tři bohy, kteří se hodí jen pro pohanský obřad. Ve světě není katolicismus ničím jiným než pohanskou formou křesťanství. Martin Luther, John Wesley, baptisté, presbyteriáni a mnozí jiní z katolického kostela vyšli.

V posledních dnech ale jsou připraveny otevřené dveře, aby cesta k pravdě byla otevřena. Tak to říká Bible. Na Zemi by měl být v těchto posledních dnech veliký prorok. Věříme, že přijde. Dejte pozor. Věříme, že přijde. On bude mít církev. To uvidíme. Myslete na to! To je to zjevení, z něhož nesmíte nic ujmout. Ó, jaká výzva! Najděte jen jednu osobu nebo místo v Bibli, kde by byl někdo pokřtěn ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého. Dokažte Písmem, jestli

k odpuštění hříchů kropili. Nikdy to nedělali. Každá osoba, nehledě na to, jak byla pokřtěna, se musela nechat pokřtít na jméno Ježíše Krista, aby přijala Ducha svatého.

Ve Sk. 19 čteme: „*Pavel přišel do Efezu, a tam našel některé učedníky.*“ Je řečeno „učedníky“. Měli mocné shromáždění. Následovali muže jménem Apollo, obráceného právníka, baptistu, následovníka Jana Křtitele. Ten dokázal Písmem, že Ježíš byl Kristus.

Pavel tudy procházel, a viděl Aquilu a Priscillu (Sk.18). Šel tam, aby měl s nimi společenství. Oni Apollovi o tomto velikém muži vyprávěli. Šli si ho poslechnout, a poslouchali celou noc. Mluvil velice dobře. Všechno bylo velice krásné, ale: „*...přijali jste Ducha svatého poté, co jste uvěřili?*“

Jak je to s vámi, baptisty, kteří věříte, že jste Ducha svatého přijali, když jste uvěřili. On řekl: „*Přijali jste Ducha svatého potom, co jste uvěřili?*“ Někdo namítal, že to nebylo napsáno tímto způsobem. Tomu musím odporovat. Mám autentickou řeckou a hebrejskou Bibli. Takto je to řečeno v Bibli psané v řeckém, hebrejském a aramejském jazyce. Všechny tři jednomyslně vypovídají: „*Obrželi jste Ducha svatého potom, co jste uvěřili?*“

Oni odpověděli: „*Ne, ani jsme neslyšeli nic o tom, jestli je Duch svatý zde.*“

On se jich ptal: „*Jak jste pokřtěni?*“

Odpověděli: „*Jsmo pokřtěni tímž mužem, který křtil Pána Ježíše Krista. Byli jsme pokřtěni křtem Janovým.*“ Možná dokonce ve stejné řece. Pavel řekl: „*To nestačí. Jan křtil k pokání, ne k odpuštění hříchů.*“ Někteří z Jednotářů křtí převráceně, protože křtí na obnovení. Voda vás nezachrání, ale krev skrze pokání – ne křest k obnovení. Obnovení se děje skrze Ducha. Tím navenek viditelným křtem je potvrzeno vnitřní dílo obnovení.

Dejte pozor! On řekl: „*Přijali jste Ducha svatého potom, co jste uvěřili?*“ Oni odpověděli: „*Ne, vůbec jsme neslyšeli, že je Duch svatý zde.*“

Ptal se: „*Na co jste tedy pokřtěni?*“

Odpověděli: „*Janovým křtem.*“

On řekl: „*Jan křtil jen křtem pokání, a přikazoval lidu, aby věřili v toho obětního Beránka, který měl přijít, - v Pána Ježíše Krista.*“ „*Když to slyšeli, nechali se pokřtít na jméno Ježíše...a když na ně Pavel pokládal ruce, sestoupil na ně Duch svatý, a oni mluvili v jazycích a prorokovali.*“

Ptám se vás, copak tohle není Písmo? Ukažte mi, zda někdo v Novém zákoně byl křtěn jinak než na jméno Pána Ježíše Krista. Dokažte mi to.

Agabus a mnozí jiní až do Nicejského koncilu, byli všichni pokřtěni na jméno Ježíše Krista. Ti misionáři připravili pole ve jménu Ježíše Krista. Ale během

Nicejského koncilu byli uděláni tři bohové. Odstranili Jupitera, a na jeho místo povýšili Pavla. Odstranili Venuši, a dosadili Marii. Měli rozličné bohy, svaté a tomu podobné. Ustanovili trojiční křest, a nakrmili tím protestanty, kteří to ještě dnes baští.

Nyní přišlo večerní světlo. Prorok řekl: „*V čas večera bude světlo.*“

Věříte tomu? Petr prohlásil letničního dne: „*Muži Židé, a všichni, kteří bydlíte v Jeruzalémě, toto necht' je vám známo, a ušima pozorujte slov mých!...věz tedy jistotně všechen Izraelský dům, že Bůh i Pánem ho učinil i Kristem, toho Ježíše, kterého jste ukřižovali.*“

Před časem jsem rozmlouval s jedním Židem zde, v „Domě Davidově“. Řekl: „Vy, pohané, přece nemůžete Boha rozřezat na tři díly, a podat Jej Židům. My to známe jinak.“

Odpověděl jsem: „To souhlasí rabi. My Boha nedělíme na tři. Věříš prorokům?“

Přisvědčil: „Jistě!“

Zeptal jsem se: „Věříš Izaiáši 9:6?“

„Ano!“

Ptal jsem se dále: „O kom mluvil ten prorok?“

„O Mesiáši.“

Ptal jsem se: „V jakém vztahu bude Mesiáš k Bohu?“

Odvětil: „Bude to Bůh.“

Řekl jsem: „To souhlasí.“ Amen. Vidíte, tak to je. Nemůžete Jej rozdělit na tři.

Jestliže jdou do Izraele misionáři, (myslím, že jeden z nich je tady), nikdy nezkoušejte přijít k Židu s tituly Otec, Syn a Duch svatý. Hned vám řekne, odkud to pochází – z Nicejského koncilu. To nebude poslouchat. Ovšem můžete mu svědčit, že ten jediný Bůh se stal masitým tělem. Bůh se stal masitým tělem v lidské postavě a bydlel mezi námi, aby nás posvětil. Když odešel, slíbil, že se sám vrátí v podobě Ducha svatého. Bůh, Otec a Duch svatý je táž Osoba.

V rodokmenu Ježíše Krista je v Mat. 1 uvedeno: „*Abraham byl otec Izákův; Izák byl otec Jákobův...*“ Čtème 18. verš, abyste viděli, o čem mluvím:

„*Jezukristovo pak narození takto se stalo: Když matka jeho Marie zasnoubena byla Josefovi, prve než se sešli, nalezena je těhotná z Ducha svatého.*“ Je to tak napsáno? Z koho otěhotněla? Z Ducha svatého. Míním tím, že Bůh byl Jeho Otec. Tak je Bůh Otec a Duch svatý jeden a tentýž, jinak by měl dva otce.

„*Ale Josef, muž spravedlivý jsa, a nechtěv ji v lehkost uvést, chtěl ji tajně propustiti. Když pak o tom přemýšlel, hle, anděl Páně ve snu ukázal se jemu, řka:*

Josefe synu Davidův, neboj se přijmout Marii za manželku svou, nebo což v ní je počato, je z Duchu svatého.“

Kdo tedy byl Otcem Ježíše Krista? – Duch svatý. Kdo si ve vás učinil příbytek? Ten, kdo je také Bohem Otcem. Souhlasí to? Jistě.

„Porodí pak syna, a nazveš jméno jeho Ježíš.“ Zde je Bůh – Otec, Bůh - Duch svatý, Bůh – Syn. Jsou to tři bohové? To Bible neříká. Ti dva musí být jeden a tentýž, jinak by měl dva otce. Vidíte, On nemohl mít dva otce. To víte.

„Porodí pak syna, a nazveš jméno jeho Ježíš; On zajisté vysvobodí lid svůj od hříchů jejich. Toto všecko stalo se, aby se naplnilo, co bylo pověděno skrze proroka, řkoucího: Aj, panna těhotná bude a porodí syna, a nazveš jméno jeho Emmanuel, které se vykládá: S námi Bůh.“

V Mat.28:19 říká Ježíš: *„Protož jdouce, učte všechny národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna a Duchu svatého.“* Jaké je to jméno Otce, Syna a Duchu svatého? Je to Ježíš Kristus. Ovšem. Jestliže si přečtete konec nějakého zamilovaného příběhu o Janovi a Marii, že spolu od té chvíle žili šťastně, tak vás zajímá, kdo je Jan a Marie. Přečtete si příběh od začátku, pak se to dozvíte.

Jestliže Otec, Syn a Duch svatý není jméno, co je potom to jméno? Vraťte se na začátek příběhu a poznáte, o čem je řeč.

Petr o letničním dni řekl: *„Pokání činite, a dejte se každý z vás pokřtít na jméno Ježíše Krista na odpuštění hříchů vašich...“* On měl zjevení. To měl také Jan. Ježíš byl to zjevení. ON se představil v Písmu: *„JÁ jsem Alfa a Omega, Bůh Pán, který je, a který byl, a který přijíti má, ten Všemohoucí.“*

„A učinil nás krále a kněží Bohu a Otcí svému, jemuž buď sláva a moc na věky věků.“ Amen. (Zj.1:6).

Vidíte to zjevení a jak se naplnilo? Lidé se snaží všechno zkoumat, aby poznali, kdo je Otec, Syn a Duch svatý. Z Jednoho dělají tři. Nervěte si vlasy, ndrbejte se na hlavě, vzhledněte vzhůru, neboť zjevení přichází shora. To souhlasí. ON to zjeví. Otec, Syn a Duch svatý nejsou rozdělení, nýbrž Jeden Bůh se projevil ve třech formách zjevení.

Než se sklonil dolů k lidem, byl Duch. Potom si stvořil tělo, udělal si v něm příbytek, aby mohl prolít vlastní krev. Ne tělo zplozené pohlavním stykem, ale stvořené tělo. V těle narozeném z panny prolil Svoji krev, aby nás spasil od hřichu a nevíry, a nás vírou v Něho uzdravil. Tak Jej přijímáme do svých srdcí. ON je Bůh v nás – Otec, Syn a Duch svatý, Král, Kněz a Prorok. Stejná věc.

V 7. verši je oznámení:

„Aj, béře se s oblaky, a uzří jej každé oko, i ti, kteří ho bodli; a budou plakati pro něj všechna pokolení Země, jistě, Amen.“

Ó, to je nádherné. Máte ještě půl hodiny čas? Dnes večer bych chtěl probrat závěr s viděním na Patmu. Tím ukončíme to oznámení.

Ó, cítíte se dobře? Milujete tu starou Bibli? To se vyplatí. Jaké je to zjevení? Co se děje? Bůh se sklání dolů, snímá z této Knihy oponu, abyste to mohli vidět, - Prorok, Kněz, Král, Otec, Syn a Duch svatý. Ten, který byl, který je, a který přijde. ON je všechno ve všem, On je Bůh. My tu oponu odhrneme. Pán nechť nám pomůže odhrnout ten závěs z našich očí.

„Aj, běže se s oblaky...“

Jakým způsobem se vrátí? V oblaku. V jakém oblaku? – V oblaku slávy. Ne v bouřkovém nebo dešťovém mraku, ale na oblaku slávy. Pozorujte, do jakého oblaku byl zahalen, když Jej viděl Petr na hoře Proměnění. Oblak Jej zastínil a Jeho roucho zářilo. ON byl zahalen do oblaku síly Boží.

Ó, to budeme probírat v církevních obdobích. Řeknu vám, mě to tak přemáhá, když pomyslím, že On se vrátí. Poznávám den, ve kterém žijeme. Kromě Jeho návratu není žádné naděje.

„...a uzří jej všeliké oko...“

Tady není řeč o vytržení. To nebylo vytržení. O čem tu mluví? O Svém příchodu k Tisíciletému království.

„...i ti, kteří jej bodli; a budou plakati pro něj všechna pokolení země...“

Vrátíme se k dějinám, k Zachariáši 12. Pán denně přidával těch, kteří uvěřili. Jsme tak vděční za to dobrotivé zjevení Ježíše Krista. Neradujete se z toho? Shrneme všechno, jak nejrychleji to půjde, do knihy, abyste si to mohli v klidu přečíst a probrat.

Přečteme s modlitbou ke cti Boží Zach.12:9:

„Nebo stane se v ten den, že shledám všechny národy, kteří přitáhnou proti Jeruzalému, abych je zahladil.“ Zachariáš prorokoval 487 let před příchodem Krista. *„A vylijí na dům Davidův a na obyvatele Jeruzalémské Ducha milosti a pokorných proseb. I obrátí zřetel ke mně, kterého bodli...“*

Kdy se vrátí evangelium zpátky k Židům? Až skončí dny pohanů, přijde spása na Židy. Ó, kdybych vám mohl říci něco dopředu, k čemu se v těchto dnech schyluje! Právě to probíhá. Budeme to ještě probírat. To veliké Něco, ke kterému se schyluje, se vztahuje na Zjevení 11 a ty dva svědky. Eliáš a Mojžíš se vrátí k Židům. Všecko je v přípravě a popořádku zavádí a připravuje. Jako Židé přinesli zvěst národům, tak ty ji přinesou zpět Židům a nastane vytržení.

Myslete na to! Nevěsta nepůjde skrze soužení. To víme, neboť to Bible říká. *„A vylijí na dům Davidův a na obyvatele Jeruzalémské Ducha milosti a*

pokorných proseb. “ Na ně sestoupí týž Duch svatý, potom, co církev z národů je vzata pryč.

„I obrátí zřetel ke mně, kterého bodli, a kvíliti budou nad ním jako kvilením nad jednorozeným; hořce, pravím, plakati budou nad ním, jako hořce pláčí nad prvorozeným. V ten den bude veliké kvílení v Jeruzalémě, jako kvílení v Adadremmon na poli Mageddo.

Nebo kvíliti bude země, každá čeled' obzvláštěně, čeled' domu Davidova obzvláštěně, a ženy jejich obzvláštěně... i všechny čeledi jiné, každá čeled' obzvláštěně.“

Co se stane v tom čase? Poznají Jej, když přijde na oblaku slávy. Potom to Židé, kteří Jej probodli, poznají. V jiném biblickém místě čteme, že se Jej budou ptát: *„Jaké máš rány na Svých rukou?“* ON odpoví: *„Tak jsem byl ubit v domě těch, kteří Mne milují.“*

Nebude to smutný čas jen pro Židy, kteří Svého Mesiáše zavrhli, ale také pro národy, které Jej jako Mesiáše nepřijaly. Budou plakat a naříkat. Bláznivé panny budou bédovat. To je církev, která své lampy nenaplnila olejem. Deset panen Mu vyšlo naproti – všechno dobří lidé. Pět z nich mělo v lampách olej, ale ostatní neměly své lampy naplněné. Zůstaly venku, kde je pláč a skřípání zubů. Podle tohoto textu budou plakat a naříkat. Bible říká, že budou bédovat se zlomeným srdcem.

Dám vám ještě jiné místo z 1.Moj.45, jestli si to chcete otevřít. Josef se dal poznat svým bratřím. Budeme to číst, abychom viděli stínový obraz toho, co se má stát v onom dni. Pak ta dvě místa spojíme.

„Josef pak nemoha se děle zdržeti, přede všemi přistojícími zvolal: Každé všechněm ven!“ Jen si pomyslete! Když se dal Josef poznat svým bratřím, řekl: at' všichni odejdou! Nikdo u toho nebyl přítomen, když se Josef dal svým bratřím poznat. *„Potom pozdvihl hlasu svého s pláčem; a slyšeli to Egypťští, slyšel také dům faraonův.“* Zřejmě to musel být hlasitý křik.

I řekl Josef bratřím svým: Já jsem Josef. Ještě je živ otec můj? A nemohli mu odpovědět bratři jeho, nebo se ho velmi ulekli.

Tedy řekl Josef bratřím svým: Přistupte přece blíže ke mně. I přistoupili. A řekl: Já jsem Josef bratr váš, které jste prodali do Egypta.

Proto se nyní nermuťte, a neztěžujte sobě toho, že jste mne sem prodali; nebo pro zachování života vašeho poslal mne Bůh před vámi. “ Ó, jak nádherné!

„Nebo dvě léta již je hlad v zemi, a ještě pět let přijde, v nichž nebudou orati, ani žíti.

Poslal mne, pravím, Bůh před vámi, pro zachování vás ostatků na zemi, a pro zachování životů vašich vysvobozením velikým.“

Dovolte mi porovnat to se Zachariášem 12. Ten stínový obraz jsme probrali. Jestliže učíme ze stínových obrazů, pak to vždy musí souhlasit. Má mysl je těmi stínovými obrazy ovlivněna.

Když se Josef narodil, jeho bratři ho nenáviděli. Je to tak? Chtěl bych vám dokázat, že Josef byl typem na duchovně naplněnou církev. Josefa jeho bratři nenáviděli. Proč? Byl duchovně smýšlející. On nemohl za to, že viděl vidění. Také nemohl za to, že měl sny a byl schopen je vykládat. Bylo to v něm a bylo to proto skrze něho zjeveno. Bratři ho nenáviděli bezdůvodně. Ale otec jej miloval, neboť jeho otec byl prorok. Vidíte, jak to bylo s Ježíšem? Bůh Svého Syna miloval, ale ti bratři, farizeové a saduceové, Jej nenáviděli, protože uzdravoval nemocné a viděl věci dopředu, měl vidění a vykládal je. Vidíte, co mám na mysli? Nenáviděli Jej bezdůvodně.

Jak naložili s Josefem? Předstírali, že byl zabit. Vhodili ho do jámy a vzali mu sedmibarevnou sukni, kterou mu dal otec.

Duha má sedm barev. Víme, co znamená duha. Později to probereme důkladně. Ta duha je nad hlavou Ježíše.

Oni tu sukni smočili v krvi a zanesli ji otci, aby předstírali jeho smrt. Ale z jámy byl vytažen a postaven pod ochranu faraonova dvořana. Když se tohle stalo, dolehlo na něho to zlé, a byl uvržen do vězení. I tam prorokoval; dvěma mužům předpověděl jejich osud. Jeden byl číšníkem, druhý byl pekařem. Oba měli sen. Potom byl Josef povýšen na pravici faraonovu. Žádný člověk nemohl předstoupit před faraona, jedině skrze Josefa.

Dejte pozor! Josef byl prodán do Egypta. Všechno, co dělal, bylo stínovým obrazem na Krista. Podívejte se na toho číšníka a pekaře. Oba měli sen. Josef byl ve vězení. Podívejte se na Ježíše uvězněného na kříži, v žaláři. V době, kdy tam byl násilně držen, dostal ten lotr milost, druhý byl ztracen.

Dejte pozor! Potom, co byl Ježíš ukřižován, pohřben a vzkříšen, byl povýšen do nebe a sedí na pravici Boží, toho velikého Ducha, Jehovy. „*Nikdo nemůže přijít k Otci, jedině skrze Mne!*“, řekl Ježíš. Tady nejde o odříkávání „Zdravas Maria“, ani o toto nebo ono požehnání, jedná se o Ježíše Krista samotného, jediného Prostředníka mezi Bohem a lidmi, obětovaného ve vzácném těle, v němž přebýval Bůh mezi námi. ON nesl jméno Boží ve Svě proměně v člověka.

Dávejte pozor! Já se prostě nedokážu od tohoto tématu odtrhnout. Zdá se, jakoby byl přítomen někdo, kdo to není schopen pochopit. Dovolte mi, něco vám ukázat. Duch svatý mě napomíná. Musím to říci. Hned přejdu na jiné téma. Když do slávy pronikla zpráva o synovi Adamovi, že je ztracen, poslal snad tehdy Bůh

nějakého anděla? Poslal Svého syna? Poslal někoho jiného? Ne, přišel sám, aby Svého syna Adama vykoupil zpět. Haleluja! Bůh nikomu jinému nedůvěřoval než sám Sobě. Stal se masitým tělem, a přebýval mezi námi. Sám spasil lidstvo. Bible říká, že jsme zachráněni krví Páně (Sk.20:28). Nesmrtelný Bůh se stal smrtelným, aby odňal hříchy. Sám se stal Beránkem, vešel se Svou vlastní krví do svatyně za oponu.

Josef musel do Egypta, a byl z vězení povýšen na pravici faraonovu jako strážný. V Josefových dnech všechno vzkvétalo. Až se vrátí Ježíš, poušť rozkvetne jako růže. Přinese s sebou blaho – naplnění Josefova stínového obrazu. Když byl Josef v Putifarově domě, všemu se dařilo. Potom musel do vězení – také tam se dařilo. Když byl vyvýšen k faraonově pravici, vzkvétal Egypt více než zbytek světa. Až se Kristus vrátí, všechno rozkvetne. Poušť rozkvetne, všude bude dostatek potravy. Každý bude sedět pod vlastním fíkovým stromem, a bude se radovat z Jeho přítomnosti, až se vrátí jako Král.

ON byl Synem člověka a Prorok. Amen. ON byl Syn člověka, obětní Beránek, Kněz. ON je Syn člověka. Jako Král je Synem Davidovým, sedící na trůnu Své slávy. ON je Bůh zjevený jako člověk. Sestoupil dolů, stal se člověkem, aby sňal hříchy světa.

Před Josefem troubili na pozouny. Lidé křičeli: „Padněte na kolena, přichází Josef.“ Ať dělali cokoli, museli padnout na kolena, když zazněly pozouny. Chtěl-li někdo právě vyndat peníze, musel pokleknout, když se blížil Josef. Nehledě na to, čím se kdo právě zabýval, musel toho nechat, jakmile přicházel Josef. Pozouny troubily, když Josef přicházel.

Jednoho dne všechno ztichne. Dokonce i čas. Pozouny Boží zazní a mrtví v Kristu budou vzkříšeni.

Až to věčné jitro přijde

a nebude času...

Potom se skloní všechna kolena. Každé koleno se skloní a každý jazyk bude vyznávat Krista. Jedni své hříchy vyznávají nyní, hříchy ostatních budou odhaleny potom.

Sledujte ta porovnání pozorně! Josef se oženil s Egyptáňkou a měl dva syny – Efraima a Manasse. Všimli jste si, jak Jákob začal žehnat Efraima a Manasse? Pravici položil na Efraima a levici na Manasse. Požehnání pravé ruky bylo určeno pro staršího. Když se ale začal modlit, a své ruce zkřížil, dal požehnání mladšímu, místo tomu, který stál po jeho pravici. Tedy řekl Josef: „Tak ne, milý otče! Tento je prvorozený; polož pravici na jeho hlavu! Ty žehnáš Efraimovi místo Manassesovi.“

On odpověděl: „*Bůh mé ruce zkřížil.*“

Od Židů, toho staršího, nejprve vyvoleného Božího, přešlo požehnání skrze kříž na Nevěstu z národů.

Ti bratři Josefa uráželi. Židé jsou léta bez společenství. Dejte pozor! Vrátime se zpět k Zachariášovi, kde pláče a nařikají, a hoře nad Ním bědují, každé pokolení, každá rodina. Budou se ptát navzájem: „Jak jen jsme mohli něco takového udělat?“ Budou se ptát: „Jaké rány máš na ruku?“ Dokonce ti, kteří Jej probodli. ON se vrátí na oblaku a všichni Jej spatří, také ti, kteří Jej probodli. Každé pokolení bude bédovat a hoře nařikat. Budou bezradní.

Josefův příběh přece znáte. Když spatřil své bratry, tvářil se, jakoby neuměl hebrejsky. Mluvil s nimi skrze překladatele. Chtěl je zkusit. Jednou ale přivedli jeho malého bratra. Byl to Benjamin, jím byly jeho city přemoženy.

Co přemůže Krista v ten den? Mladá církev, která se v té zemi zrodí a bude se držet přikázání Božích; znovuzrozený, navrácený lid, shromážděný v Palestině. Izrael, s šesticípou Davidovou hvězdou, nejstarší vlajkou světa, - národ zrozený v posledních letech.

Národy umírají. Izrael se probouzí.
Dějí se znamení, která předpověděli proroci.
Dny pohanů jsou sečteny
se všemi jejich starostmi a nouzemi.
Vraťte se zpět, vy roztroušení, ke svému vlastnictví.
Den spasení je blízko.
Srdce lidí selhávají strachem.
Buďte naplněni Duchem Božím.
Udržujte své lampy jasné a čisté.
Vzhlédněte vzhůru, vaše spasení je blízko.

Josef viděl mladého Benjamina, který tam seděl. Židé ze všech kmenů se vrátili zpět. Z nich 144 000 přijme Krista. Oni Jej uvidí přicházet a řeknou: „To je náš Bůh, na kterého jsme čekali.“ Potom poznají, že Jej probodli. Řeknou: „Odkud máš ty rány?“ ON odpoví: „V domě těch, kteří Mě milují, Mně je způsobili.“ Budou plakat a bédovat; každé pokolení. Dům Davidův a Nátanův se oddělí a budou plakat, až budou hledět na toho, kterého probodli.

Jaká bude Jeho zvěst? Sledujte, co řekl Josef. Když Josef měl své bratry před sebou, prohlížel si je a spatřil malého Benjamina. Viděl všechny ostatní, Gáda, a těch deset kmenů, všichni stáli před ním. Věděl, že to jsou jeho bratři. Ale když

spatřil malého Benjamina, vytryskly mu slzy, neboť věděl, že je to jeho plný bratr. Co řekl? „Ať každý odejde!“ Kde v té době byla jeho žena a děti? V paláci.

Kam jde církev-Nevěsta z národů po vytržení? Do paláce. Haleluja. Nevěsta bude vytržením vzata ze Země pryč. Až On přijde a dá se poznat Svým bratřím, Židům, Jeho Nevěsta u toho nebude. Oni Jej probodli a odmítli. Ale Jeho zasnoubená, milovaná, Bohu posvěcená družka se nacházela v chrámě.

Hleděl na ně a věděl, že ho nepoznali. Oni viděli tohoto velikého knížete a mluvili mezi sebou o tom, co udělali. Myslím, že to byl Ruben, který řekl: „*Zdali jsem vám neříkal, abyste se na tom hochovi neprohřešovali, ale nechtěli jste slyšet? Nyní jsme za jeho krev voláni k odpovědnosti.*“ Josef tam stál. Oni nevěděli, že rozumí, co si říkají.

Někteří si myslí: „Mluvení jazyky se nedá rozumět.“ Ale On ví všechno. Jistě, On ví všechno. Období národů začalo mluvením jazyky a výkladem, když Duch svatý sestoupil.

Ten rukopis byl v neznámé řeči, a přesto to jeden muž mohl vyložit a říci, co to znamená. Týmž způsobem to bude končit. Amen. Začalo to tak a přesně tak to skončí.

Oni mysleli, že jim nerozumí. Ale on rozuměl. Říkali: „Vidíte, co jsme učinili?“ Josef viděl, že litují, čeho se na něm dopustili. Viděl jejich lítost a jak želeli toho, že ho zavrhli. Pán se chystá vzít Svoji církev vzhůru do slávy. Potom přijde. Všechna pokolení země budou naříkat.

Co udělali? Ruben a ostatní se rozplakali. Báli se a říkali: „To je on. Nyní se nám pomstí, zabije nás. Víme, co nás čeká, neboť to je Josef, který byl od nás tak dlouho pryč. Je to Josef, náš bratr. Teď je s námi konec.“ On řekl: „*Nedělejte si starosti, a nemyslete si, že se hněvám, protože jste mě prodali; neboť pro zachování vašich životů mě sem Bůh poslal před vámi.*“

Co Bůh učinil? Proč Židé zavrhli Ježíše? Aby lid z národů mohl být vyvolán, kvůli Jeho jménu. Bůh to učinil, aby zachoval život církve - Nevěsty z národů. Všichni, kteří Jej zavrhli, budou naříkat. Budou se skrývat v budovách, ve skalách apod. Proč to udělali? Proč Ho zavrhli? Nyní stojí před nimi, Bůh, na kterého čekali. „To je On se znamením po hřebech na rukou, a to jsme My způsobili my.“

Totéž také říkali ti bratři, když se vrátili. On řekl: „*Jsem Josef, váš bratr, kterého jste prodali do Egypta.*“ Ó, měli strach, plakali a nařikali. Byli bezradní a říkali: „*Co jen máme dělat?*“

On řekl: „*Nestarejte se, neboť Bůh to tak vedl. Poslal mě sem napřed.*“

Bůh stvořil všechny lidi; bílé, hnědé, černé a žluté. Bůh stvořil všechny lidi; národy a Židy. Stvořil všechny ke Své cti. Židé Jej odmítli, a tak si vzal Nevěstu z pohanů, tu nádhernou letniční církev, která je obmyta krví Beránka. Moc

vzkříšení v nich přebývá. Povstanou a budou vytrženi. V jediném okamžiku budou přeneseni do přítomnosti Ježíše. Potom On přijde, a dá se poznat Svým bratřím.

Dejte pozor na toto biblické místo!

„Aj, běře se s oblaky, a uzří jej všeliké oko, i ti, kteří ho bodli; a budou plakati pro něj všechna pokolení země, jistě. Amen.“ (Zj.1:7)

A pak přichází tento výrok: *„Já jsem Alfa i Omega, totiž počátek i konec, praví Pán, který je, který byl, a který přijíti má, ten Všemohoucí.“*

Ve Sk.4:12 říká Petr: *„A není v žádném jiném spasení; neboť není jiného jména pod nebem daného lidem, skrze které bychom mohli spasení býti.“*

Chtěl bych číst ještě ze Sk.2:36: *„Věz tedy jistotně všechnen dům Izraelský, že Bůh i Pánem ho učinil i Kristem, toho Ježíše, kterého jste vy ukřižovali.“*

V Janu 14:8 řekl Filip: *„Pane, ukaž nám Otce, a dosti je nám. Dí jemu Ježíš: Tak dlouhý čas jsem s vámi, a nepoznal jsi mne? Filipe, kdo vidí mne, vidí Otce, a kterak ty praviš: Ukaž nám Otce?“*

Tohle jsem řekl jedné ženě. Ona namítala: *„Okamžik, pane Branhame. Ty a tvá žena jste také jedno.“*

Řekl jsem: *„Ale ne tak!“*

„Jak prosím?“

Řekl jsem: *„Vidíš mne?“*

„Jistě!“

Na to jsem se jí zeptal: *„Vidíš také moji ženu?“*

„Ne!“

Řekl jsem: *„Pak to muselo být míněno jinak, když On řekl: Kdo vidí Mne, vidí Otce.“* To stačilo.

„Tři jsou jedno, kteří podávají svědectví, Otec, Slovo (Syn), a Duch svatý. Tito tři jsou jedno.“ (1. Jan 5) Muž, který psal toto slovo, sepsal Zjevení, které mu dal Ježíš.

Nemůžete mít Otce bez Syna. Nemůžete mít Otce ani Syna bez Ducha svatého. Voda, krev a duch jsou životem těla. Co se nejprve stane, když žena rodí? Nejprve přijde voda, potom krev. Pak přijde duch, ten život, a dítě začne dýchat. Voda, krev a duch musí být u přirozeného porodu. Tak je to také s duchovním porodem. Nejprve přijde ospravedlnění skrze víru v Pána Ježíše Krista, skrze krev přijde odpuštění, očištění a posvěcení, nato následuje vodní křest na jméno Ježíše Krista.

Tady jste se vy, Nazarejští, zastavili. Nešli jste dále. Byli jste ‚posvěcené nádoby‘ připravené k použití, ale ještě nepoužívané. „*Blahoslavení hladovějící a žíznící po spravedlnosti; neboť nasyceni budou.*“ Nádoba je nejprve posvěcena.

Zde se to shoduje s podobenstvím o pannách. To slovo ‚panna‘ znamená čistá, svatá, nedotčená, posvěcená. Pět z nich mělo olej, pět olej nemělo. Prvních pět bylo naplněno Duchem, ostatní zůstaly ve stavu posvěcení. „*Přijali jste Ducha svatého potom, co jste uvěřili?*“ Odpověděli: „*Neslyšeli jsme o tom, že je Duch svatý zde.*“ „*Nač jste tedy pokřtěni?*“

Když na ně Pavel pokládal ruce, přišel na ně Duch svatý. Voda, krev, Duch. Ježíš přišel církev očistit a posvětit Svou krví, aby v ní přebýval. Dal Svou vlastní krev, a očistil nás od našeho sexuálního narození, aby vytvořil posvěcenou nádobu, do které může sám vejít.

„*Jen ještě malou chvíli, a svět Mne více neuvidí. Ale vy Mne uvidíte... a vězte, že s vámi budu po všechny dny až do konce světa.*“ Amen. „*Na celé cestě budu s vámi, ano, ve vás. Skutky, které Já činím, budete i vy činit. Tato znamení budou následovat těm, kteří věří.*“ Bůh v církvi.

Tři skládají svědectví v nebi: Otec, Slovo (Syn) a Duch svatý. Tito tři jedno jsou.

Avšak můžete být zachráněni, aniž byste byli posvěceni. Člověk může být posvěcen, aniž by obdržel Ducha svatého. To souhlasí. Posvěceni skrze Ducha, ale ještě ne naplnění. Vaše srdce může být očištěné a posvěcené, aniž by bylo naplněné. O tom je psáno. Když nečistý duch člověka opustil, tak chodí po suchých místech, pak se vrátí, a nalezne ten dům ozdobený; a vejde dovnitř. Poslední skutky takového člověka jsou sedmkrát horší ty předešlé.

Co se stalo vám, kteří učíte posvěcení? Když Duch svatý přišel s mluvením jazyky, znamenání a divy, označili jste to jako od ďábla, prohlásili jste to za nečisté, a tím jste se prohřešili proti Duchu svatému. Víte, jak se vašemu sboru od té doby vede! Pojdte z toho ven. Ta hodina je tady. Zjevení Ježíše Krista se vyučuje. Bůh je zjevován v síle Ducha svatého. Amen. Den spasení je blízko.

Jeho Božství je popsáno v 1.Tim.3:16:

„*A vpravdě veliké je tajemství pobožnosti, že Bůh zjeven je v těle, ospravedlněn v Duchu, ukázal se andělům, kázán je pohanům, uvěřeno jemu na světě, vzhůru přijat je ve slávu.*“

Nyní jsme se dostali až k 8. verši a dnes večer začneme 9. veršem o vidění na Patmu. Jsou pro nás připraveny veliké věci. Milujete Jej?

Miluji Jej, miluji Jej,
neboť On dříve miloval mne

a zaplatil moji spásu na Golgatě.

Opravdu to děláte? Dal se vám Bůh poznat? Je to zjeveno, že On je Syn Boží, Ježíš Kristus, Bůh zjevený v masitém těle, který sňal ty hříchy? ON sám se zjevuje v církvi v těchto posledních dnech a dává se poznat. Dávejte pozor na ty věci, které se nyní dějí v církvi!

Na závěr této zvěsti uvidíte, zda Bible svědčí o věcech, které probíhají. Ano! Přesně! Pro každý věk církve, počínaje Efezem, Pergamonem, Tyatirou, až po poslední období. Je předpověděno, co se skrze Luthera, Wesleye a jiné mělo stát. Jak letniční denominace v Laodicii ve vlažném stavu odpadnou. Ale uprostřed toho všeho On z toho vytáhne Svůj lid. Jsme na konci. Ó, jsem tak šťasten. Sám jsem se musel oddělit, a vidím své přátele, kteří učinili totéž. Svět je v chaosu, ale myslíte na to, že příchod Páně se velice přiblížil. Jsme na konci období. Lidská srdce strachem selhávají. V rádiu můžeme slyšet výzvy: „Připravte se na letecký poplach! Vezměte si toto nebo ono s sebou. Odejděte do sklepa!“ Jak se před tím chcete ukrýt? Nemůžete se schovat. Ty věci udeří 30 metrů do země a zasáhne to 150 mil kolem dokola. Kdyby to udeřilo tady, tlak vzduchu by Indianapolis srovnal se zemí, a roztrhal je na kousky. Těžko se dá posoudit, co všechno ještě mají. Vidíte, nemusí to být Rusko, může to přijít již i z tak malé země, jako je Kuba. Z nejmenší země to může přijít na celý svět. Stačí jen je zaměřit a spustit. Nemusíte mít armádu. Jeden fanatik v rukou d'áblových, který to udělá, stačí. A všechno je pryč. Se vším je konec.

Ale dovolte mi oznámit vám to bohaté požehnání. Jestliže všechno vidíme tak blízko, že by se to mohlo stát již před rozedněním, nezapomeňte, že než se to stane, bude církev vzata domů. Vytržení bude předtím.

Abyste to špatně nepochopili, myslíte na to! Ježíš řekl: „*Jak to bylo za dnů Noe a Lota, tak to opět bude!*“ Myslete na to! Dříve než začalo pršet, vešel Noe do archy. Vidíte, Noe byl v korábu a zachován. Noe byl stínovým obrazem Židů. Enoch odešel domů, aniž by zemřel. Když Noe viděl Enocha odcházet domů, věděl, že je čas začít stavět koráb. Když byl Enoch vzat domů, bylo to znamení pro Noema. Jakmile církev z národů bude vzata pryč, dá se On poznat Izraeli. To souhlasí. Myslete na Lotovy dny, o nichž mluvil Ježíš: „*Než se jiskra ohně dotkla země, řekl anděl: „Pospěš, zachraň svou duši. Odejdi odsud, neboť nemohu nic dělat, dokud tu budeš.“*“ Nežli padl oheň, vyšel Lot s těmi svými ven. Tak vytržení nastane, než začne soužení. To mnozí zaměňují s útlakem, ale v tomto týdnu, dá-li Pán, to s Jeho pomocí porovnáme.

Myslete na to, veliké soužení je v Bibli popsáno jako Jákobova nouze. To však nemá nic společného s národy. Pro to v Bibli není žádný důkaz. Církev z národů bude předtím vytržena.

Někteří čekají na to, že voda a krev se promění a podobně. Ale to se stane v době určené Izraeli, s Mojžíšem a Eliášem, když se vrátí zpět. Duch těchto mužů nezemřel. Mojžíš zemřel, ale jeho hrob nebyl nalezen. On byl někde někdy probuzen, neboť byl s Ježíšem na hoře Proměnění a rozmlouval s Ním. Oni se vrátí a budou zabiti: „*A jejich těla budou ležet na ulicích toho velkého města, které je duchovně nazváno ‚Sodoma a Egypt‘, kde byl ukřižován také jejich Pán.*“ (Jeruzalém). Oni budou kázat Židům, a Zemi budou bít ranami. Zavřou nebesa atd. Závěrečná služba mezi národy přejde k nim. Církev z pohanů jde domů, ale služba bude pokračovat. Pak nastane zničení všech věcí. Nejprve tím bude zasažena třetina Země. Mrtvá těla proroků budou ležet na ulici tři dny.

Podívejte se na snímky, které jsem dostal z Jižní Ameriky. Byl tam zabit jeden letniční misionář se svou ženou a dvěma malými dětmi. Leželi na ulici, aniž by je pohřbili. Tělo toho malého děvčátka bylo napuchlé. Chodili kolem nich, a tři, čtyři dny jim plivali do tváří. Bratr Kopp pořídil snímky. Máme je doma. Tak to dělají. Pak si budou posílat dárky.

Podívejte se na odkaz, který k tomu dává Bible, a který kostel to učiní. To souhlasí. Přiblížilo se to a vplíží se to dovnitř jako had tak lstivě, jak to jen jde. Znamení těch věcí až do konce.

Podívejte se na proroctví, které mi Pán dal v roce 1933, jak se to všechno musí stát. Nejprve bude ženám dáno volební právo, ty pak zvolí toho zvráceného muže. Bylo mi ukázáno sedm věcí. Pět se jich již naplnilo. To další byla mocná žena, kostel, moc nebo něco podobného, která bude ve Spojených státech vykonávat moc. Potom jsem viděl všechno v popelu. Týkalo se to konečného času. Bylo mi řečeno, že bude vyrobeno vozidlo, které nemusí být řízeno. Je již vyrobeno, jak mi to Duch svatý řekl. Je to zapsáno. Nikdo to nemůže zapřít.

11 let předtím mi bylo ukázáno, že bude vybudována Siegfriedova linie (západní fronta v druhé světové válce). Tehdy jsem předpověděl válku s Německem, a že Amerika do ní bude zavlčena. Prezident Roosevelt bude ten největší ničema ze všech. To souhlasí. Byl jím. Tím nechci zranit city demokratů. Tady nejde o demokraty nebo republikány, ale o Ježíše Krista, Syna Božího, který to řekl. Já nejsem ani republikán, ani demokrat. Jsem křesťan.

Podívejte se sem, před několika dny byla jejich lumpárna ukázána. Stroj pro sčítání hlasů byl seřízen tak, že pokaždé, když dostal hlas pan Nixon, dostali hlas zároveň i ti ostatní. Pan J. Edgar Hoover ty stroje seřídil. Kolik vás o tom četlo? Jistě, vždyť to bylo ve všech novinách. Můžete vidět, kde jsme. Není nic poctivého, kromě Krista. Ó, tato požehnaná stará Kniha. To je jediné, odkud lze čerpat informace o tom, kdo jste, odkud přicházíte, a kam jdete. Ano, tato stará požehnaná Kniha. Ó, jak Jej miluji. Vy také?

Věř v Otce, věř v Syna, věř v Ducha svatého,

Tito tři jsou jedno.

Démoni se třesou, hříšníci se probouzejí.

Věř v Jehovu, vším otřese. Amen.

Přátelé, jak velký den je před námi. Bůh dal Svému andělu zjevení Ježíše Krista, aby je předal Janovi, a těmi církevními věky oznámil, co je pro nás připraveno. Pán nechť nám požehná, zatímco povstaneme. Chtěli bychom za doprovodu klavíru zpívat: „Jak sladce zní jméno Ježíš.“

Nepochybně jsou tu mezi námi dnes ráno přátelé. Chtěl bych, abyste jim podali ruce. Pozvěte je, aby přišli s vámi. Přivítejte je. Chtěl bych, abyste to udělali všichni.

Dnes večer začne bohoslužba v 19.00 hod. Budu mluvit o *Vidění na Patmu*. Zítra večer budu mluvit, dá-li Pán, o prvním období církve.

Jak sladce zní jméno Ježíš!

Ó, jak uzdravuje všechnu bolest,

a přináší pokoj a radost,

každému dětinsky věřícímu srdci.

Ó, jak sladce to zní,

jestliže srdce zpívá o Ježíši.

Než budeme zpívat další verš, chtěl bych, abyste si podali ruce. Ať metodisté, baptisté, letničtí, katolíci, atd., kdokoli jste, podejte ruku těm vedle vás a řekněte: „Křesťanský poutníku, jsem rád, že jsi dnes ráno tady, a těším se ze společenství s tebou pod hlasem Slova Božího.“
